ATEITIS 5

ATEITIS

LIETUVIŲ KATALIKIŠKO JAUNIMO ŽURNALAS

1974 MAY — Vol. LXIV No. 5 1974 m. GEGUŽĖS MĖN. — Nr. 5

TURINYS

Būkim Herojai 129
Mūsų Pasaulis 130
Šv. Tėvo žodžiai jaunimui: Pašaukimo dienos proga . 135
Ar ateitininkai tinka šiems laikams? — Linas Mikulionis . 140
JAV Lietuvių Katalikų Taryba 142
Kryžiaus kelias — Kun. K. Žitkus 144
Kalnelis — Aušra Kananavičiūtė 145
Kandidatų Studentų kursai — nuotraukos R. Puteris . . . 146
Moksleivių ateitininkų kuopų pranešimai 148
Atsiųsta paminėti 150
Jaunos Jėgos 152
Šypsokis, Motina Tave Myli — Rūta Čepaitytė . 152
Dėl Ko Mes Turime Būti Dėkingi Tėvams? Gintas Zaranka 153
Kas Yra Draugas? — Audrė Sadauskaitė 154
Kodėl Mes Turime Būti Dėkingi Dievui? Rasa Veselkaitė 154
Meilė — Vytas Kėblys 155
Kodėl? — asjomenda 156
Pavasaris — Audrė Sadauskaitė 156
Meilės istorija 157

REDAKCIJA:

Kun. Jonas Staškevičius,
941 Dundas St., W. Toronto ,3 Ont., Canada.
Telefonas: (416) 364-7646.

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS:

Rūta Čepaitytė, Algis Čepas, ses. Dalia Keblinskaitė, Vincas Kolyčius, Almis Kuolas, Emilija Pakštaitė, Danguolė Stončiūtė.

LAUŽYMAS:

Vytas Pranaitis.
Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Čikagoje.

ADMINISTRACIJA:

Juozas Polikaitis — ATEITIS,
7235 S. Sacramento Avenue,
Chicago, Illinois 60629
Telefonas: (312) 434-2243.

ATEITIS yra Moksleivių Ateitininkų Sąjungos leidinys. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje $7.00, susipažinimui prenumerata $5.00, garbės prenumerata $15.00, visur kitur laisvame pasaulyje $5.00.

ATEITIS — The Lithuanian Catholic Youth Magazine. Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association. Business address: 7235 South Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629. Yearly subscription in the US and Canada $7.00. Single copy $1.00. Second class postage paid at Chicago, Illinois.

BŪKIM HEROJAI

Heroizmu žavisi visi žmonės — bailiai ir narsuoliai. Tiktai kas vieniems atrodo neįmanomas dalykas, kitiems —įmanomas, ir ką vieni tiktai mąsto — kiti įvykdo. Žinoma, nei vienas heroiškas veiksmas nėra lengvas net ir drąsiam bei ryžtingam. Iš kitos pusės, jis nėra neįmanomas ir pačiam silpniausiam. Kiekvienas gali tapti herojumi, jei mato tikslo kilnumą, siektinumo prasmę, konkretaus veiksmo reikalingumą ir to veiksmo griebiasi.

Šį mėnesį stovime dvejopo heroizmo paminėjimo ženkle: motinos ir sūnaus. Motinos heroiškumą minime švęsdami Motinos Dieną. Motinos heroiškumo vaizdą puikiai atspindi visiems laikams prie kryžiaus stovinti Kristaus Motina. Joje galime įžiūrėti ir ypatingą vardą mūsų tautoje užsitarnavusią lietuvę motiną: prie ratelio mokančią mažutėlius, stovinčią skausme prie žuvusio sūnaus, su rožiniu rankose besimeldžiančią už pasaulin išklydusius vaikus. Šį mėnesį taipgi sueina lygiai dveji metai nuo lietuvės motinos sūnaus Romo Kalantos didvyriškos aukos. Kaip motiniškąjį heroizmą pilnai atspindi Kristaus Motina, taip ir sūniškojo heroizmo dvasią teikia bei ją atbaigia Dieviškasis Sūnus. Į Kristaus auką mes galime įrikiuoti tūkstančius Kalantų, lietuvių knygnešių, karių ir partizanų, tūkstančius lietuvės motinos sūnų, įvairiais būdais paaukojusių savo gyvybę ir savo gyvenimą už savo kraštą, savo brolius, savo tikėjimą.

Mes, ateitininkai, irgi turime būti tokio heroizmo moterys ir vyrai, pasiryžę savo gyvenimą, o reikalui esant— gyvybę, aukoti už tuos idealus, kurių ugnimi nukaidrinti prieš mus stovi lietuvės motinos ir jos sūnaus vaizdai. Jei mes esame pasiryžę visa atnaujinti Kristuje, tai su Juo turime žengti ne tiktai į prisikėlimą, bet pirmiausia į kančias ir mirtį visam tam, kas yra išrautina iš sugyvulėjusios ir sužvėrėjusios mūsų laikų žmogaus širdies.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

MŪSŲ PASAULIS

Velykinėje kalboje pop. Paulius VI pabrėžė, kad krikščionys turi laikytis kryžiaus Evangelijos — pareigos, paslaugos, užuojautos, meilės ir pasiaukojimo įstatų. Ta pačia proga jis pasmerkė hedonizmą, kuris esąs tapęs daugelio žmonių evangelija. Anot, jo, tai iliuziją ir mirtį nešanti filosofija, nes žmogui grįsti savo gyvenimą medžiaginėmis vertybėmis reiškia statyti namus ant smėlio.

Anglikonų katedroje, Canterbury mieste, arkiv. Michael Ramsey per velykines pamaldas pasveikino virš 200 paliegėlių atvykusių iš JAV ir Kanados. Tai jo paskutinės Velykos kaip anglikonų Bendrijos primo, nes šių metų pabaigoje jis pasitrauks iš tų pareigų, kurias ėjo nuo 1961 m. Jis yra daug pasidarbavęs siekiant anglikonų vienybės su katalikais.

"Marialis Cultus", popiežiškasis dokumentas išleistas šiomis dienomis, skatina pamaldumą į Dievo Motiną ir ypatingai pabrėžia rožinio vertę. Dokumente išdėstoma kitų krikščioniškų Bendrijų pagarba rodoma Marijai ir nurodomas pamaldumas į Mariją kaip kelias į Kristų — žmonijos bendravimo šaltinį ir centrą. Turint mintyje dabartinį moterų lygybės siekimą, Marijos vaidmuo, anot dokumento, įgauna ypatingą vietą bei svarbą šiame laikotarpyje. Į Mariją žiūrėtina kaip į moterį, kuri išgirdo Dievo balsą, jį priėmė ir pagal jį veikė, atsiduodama save visiškai Dievui. Ji esanti todėl tobuliausia visų Kristaus apaštalų. Moterys, norinčios dalyvauti lygiateisiai visuose bendruomeniniuose sprendimuose turėtų tad mokytis iš Marijos ir suprasti, kad ne specifiniai sprendimai, bet pasaulinės svarbos įvykiai, kaip dieviškasis įsikūnijimas Marijos atveju, yra moters pagrindinė užduotis ir pareiga. Dokumente sakoma, kad katalikai turi neiti į kraštutinumus Marijos garbinime, kurie kitus krikščionis klaidintų apie tikrąjį Kat. Bendrijos mokslą, bet taipgi negali palikti tuštumos pamaldume į Dievo Motiną. Rekomenduojamos dokumente šimtmečių užtvirtintos dvi tradicinės maldos formos Marijos garbei: "Dievo angelas", kur apmąstomas Dievo įsikūnijimas, ir rožinis, kurį popiežius vadina "Evangeline malda", nes toje maldoje apmąstomas Dievo atėjimas į žmonių tarpą ir žmonijos atpirkimas Kristaus mirtimi bei prisikėlimu.

Mišiolo anglų kalba galutinis vertimas, kurį paruošė tarptautinė anlgų kalbos liturginė komisija, Vatikano jau patvirtintas. Šis vertimas galios visiems angliškai kalbančių kraštų katalikams. Jį su džiaugsmu priėmė Anglijos, Airijos, Škotijos, Valijos, Kanados, JAV, Australijos, Naujosios Zelandijos, Indijos, Filipinų ir P. Afrikos vyskupų konferencijos. Ankstesni angliški vertimai buvo kiekviename krašte skirtingi, paskirai patvirtinti to krašto vyskupų konferencijos.

Tautinis šveicarų sinodas kreipėsi į Šveicarijos vyskupus, prašydamas juos gauti iš Vatikano platesnes įstatimines teises teologams, kuriems grasoma cenzūra dėl tariamo jų pažiūrų sąkirčio su Kat. Bendrijos mokslu. Sinodo atstovai pasiūlė, kad tokiems teologomas būtų leidžiama pasirinkti savo advokatus ir duodama teisė peržiūrėti Vatikane sudarytą visą prieš juos bylą. Šveicarijos vyskupai sutiko šiuos pasiūlymus Vatikanui įteikti. Viena iš priežasčių iššaukusių tokį pasiūlymą yra šveicaro teologo kun. Hans Kueng knygos apie popiežiaus neklaidingumą atvejis.

Islamo mečetės statyba Romoje susilaukė Romos miesto planavimo komisijos patvirtinimo. Vatikanas tam projektui taipgi yra palankus. Mečetė kainuos 20 milijonų dolerių ir bus pirmoji šiame krikščionybės centre.

Vatikanas išleido instrukciją įspėjančią visus, kurie turi ko-

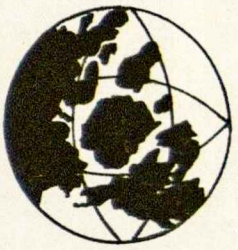

kias nors Kat. Bendriją liečiančias ir oficialiai nepaskelbtas slaptas Vatikano žinias, paslaptį sąžiningai laikyti. Instrukcija buvo pasirašyta Vatikano valstybės sekretoriaus kard. Jean Villot ir galioja vienodai visiems: kardinolams, vyskupams, kunigams ir pasauliečiams. Jos nesilaikymas — sunkus prieš krikščioniškąją sąžinę nusikaltimas.

Pasaulio Bendrijų Taryba paskelbė, kad dabar išdalinanti $450,000 įvairiems tikslams. JAV indėnų ekstrėmistų sąjūdis, kuris buvo užėmęs Wounded Knee, gaus 15,000 dol.; Portugalų Gvinėjos sąjūdis, kariaująs dėl nepriklausomybės, gaus 100,000 dol.; Mozambikos "išlaisvinimo" frontas jau gavo 60,000 dol., o Pietvakarių Afrikos Liaudies Organizacija gavo 30,000 dol. Kaip matyti, didelė dalis pinigų paskirta įtartinoms, o kartais net antikrikščioniškoms organizacijoms.

Japonijoje per praėjusius metus katalikų skaičius paaugo nuo 370,320 iki 375,605.

Gavėnios rekolekcijas popiežiui ir Vatikano tarnautojams šiais metais pravedė vys. Eduardo Pironio iš Argentinos. Tai pirmas kartas istorijoje, kad popiežius rekolekcijų vedėju pasikvietė asmenį iš P. Amerikos.

"Consortium Perfectae Caritatis", tarptautinė moterų vienuolių draugija, kuri stengiasi puoselėti giliai įsišaknijusias dvasines tradicijas besikeičiančiame pasaulyje, turėjo savo suvažiavimą Romoje. Apie dabartinį pasimetimą vienuoliniame gyvenime kalbėjo kun. Vincent Micel SJ. Jis pabrėžė, kad daugelis vienuolinių bendruomenių dabar yra įsimylėję humanistinį dangų ir jo siekia utopijos ieškojimu žemėje, tačiau yra pamiršę Kristaus minimą karalystę, kuri nėra iš šio pasaulio. Anksčiau vienuolinis gyvenimas reiškėsi bendruomeniniu atsidavimu Kristui moksle, garbinime bei meilėje ir visko atsižadėjimu dėl dvasinio žmonijos gerbūvio. Dabar labai dažnai vienuolinis gyvenimas reiškiasi pasaulio užgaidų tenkinimu — atsiklaupimu, anot Maritain, prieš pasaulį. Taip pasaulietiškai nusiteikusių vienuolinių bendruomenių nariai, vietoj vienyjęsi Kristuje, kovoja vieni su kitais, siekdami asmeninės garbės, populiarumo, politinio madingumo ir socialinės laisvės, o pamiršta apie išganymą. Kristus jiems tampa tik dideliu socialiniu reformatorium. Tikrosios originalaus vienuolinio gyvenimo šaknys negali būti kas kita kaip tik neturto, skaistybės ir visiško paklusnumo bendruomeninis gyvenimas, kurį gyveno Kristus su savo mokiniais. Suvažiavimą uždarant, draugijos pastangomis sekti II Vat. Satnarybos nurodymais ir nesileisti į visokius dabar mėgstamus iškrypimus, pasidžiaugė kard. Jean Danielou. Jis pabrėžė, kad per didelis skaičius vienuolių šiais laikais turi klaidingą laisvės supratimą, laikydami vienuolijų konstitucijas bei įstatus laisvės varžtais, kai tuo tarpu visa tai tarnauja dvasinės laisvės išsiskleidimui.

Sovietų užs. reik. min. Andrei Gromyko lankėsi Vatikane ir visą valandą praleido pokalbiuose su pop. Paulium VI. Pasitarimuose taipgi dalyvavo Vatikano viešųjų reikalų tarybos sekretorius arkiv. Agostino Casaroli ir sovietų ambasadorius Italijai Nikita Rijov. Vatikano spaudos agentūros viršininkas Federico Alessandrini pranešė, kad buvo tartasi Viduriniųjų Rytų ir Europos Saugumo Konferencijos reikalais, o taipgi ir katalikų Bendrijos reikalais Sov. Sąjungoje. Pasak Alessandrini, pop. Paulius VI ir arkiv. Casaroli išreiškė savo rūpestį katalikais esančiais komunistiniuose kraštuose, o Gromyko ir Rijov viską išklausė, tačiau jokio atsakymo nedavė.

Liuteronai ir katalikai teologai buvo susitikę 3 dienų sesijai Marriotsville, Md., ir aptarė savo tolimesnes diskusijas popie-

žystės klausimu, kurios vyks ateinantį rudenį. Katalikų teologų grupei vadovauja vysk. T. Austin Murphy, o liuteronų — dr. Paul Empie. Šioje pasitarimų sesijoje buvo skaitytos dvi paskaitos: kun. Avery Dulles, SJ nušvietė popiežiaus neklaidingumo terminologiją, o dr. Lindbeck kalbėjo apie reformaciją ir po to kilusį popiežiaus neklaidingumo klausimą.

Teologinės knygos, parašytos katalikų, turi turėti oficialų Kat. Bendrijos aprobavimą — "imprimatur". Tai pareiškė kard. Francois Marty Paryžiuje, Prancūzijos vyskupų konferencijos suvažiavime. Krikščioniškoji bendruomenė, anot jo, turi teisę iš savo vyskupo tikėtis atsakingos tikėjime apsaugos ir, tuo pačiu, duoti kiekvienam katalikui teologui progą pasitikrinti ar tikrai jo galvosena sutinkanti su oficialiuoju Kat. Bendrijos mokslu. Paskutiniuoju metu eilė katalikų teologų buvo pradėję leisti savo knygas be "imprimatur".

Lietuvos religinė priespauda vis dažniau paminima angliškai kalbančiųjų spaudoje. Šiuo metu ilgas straipsnis ir vedamasis apie Lietuvą pasirodė "Triumph" žurnale, kuris skaitomas visose JAV-se. Žurnalo redaktorius Michael Lawrence pabrėžia, kad protestas prieš katalikų persekiojimą komunistiniuose kraštuose dabar nėra madoje ir todėl didieji JAV laikraščiai apie tai nė nerašo, nors žydų persekiojimu labai piktinasi. Tačiau žydams tokio didelio pavojaus nesą kaip lietuviams. Žydų valstybė esanti už Sov. Sąjungos ribų, o lietuvių — Sov. Sąjungos rankose. Straipsnis apie kelionę į Lietuvą ir dabartinę jos padėtį yra parašytas 21 m. lietuvio jaunuolio "Rimvydo Giedraičio" slapyvarde. Labai vaizdžiai ir gyvai aprašydamas savo kelionę, jis įterpia įdomios istorinės medžiagos apie Lietuvą, o taipgi ir dabartinių statistikų bei duomenų. Pasak jo, 65 proc. parapijose aktyviai besidarbuojančių kunigų yra seni, prieš 1945 m. įšventinti kunigais. Iš 810 dabar Lietuvoje esančių kunigų, 300 yra virš 60 m. amžiaus. Jaunų kunigų nėra todėl, kad seminarijoje leidžiama laikyti tik 33 klierikus. Turistams paprastai parodoma kokia didelė religijos laisvė Lietuvoje: Vilniaus bažnyčios perpildytos pamaldų metu. Tačiau nepasakoma, kad 200,000 Vilniaus katalikų teturi 7 bažnyčias, o kitos yra uždarytos. Kitas straipsnis apie Lietuvos religinę ir tautinę būklę pasirodė "Los Angeles Times" laikraštyje. Tas straipsnis parašytas redakcijos nario ir pabrėžia nepaprastą lietuvių atsparumą dabartinėje priespaudoje bei gerai organizuotą, tvirtą pogrindį, kurio iki šiol komunistams nepavyko sugriauti. Be kitų įvykių paminimas ir praeitų metų atsitikimas, kur 9 komjaunuoliai buvo areštuoti, o trys net iš universiteto pašalinti už gėlių padėjimą prie Vytauto Didžiojo paminklo.

Keturi JAV kardinolai, .. John Krol, John Cody, Timothy Manning ir Humberto Medeiros, įteikė JAV senato pakomisijai pasiūlymą patikslinti JAV konstituciją, kad juridiniu asmeniu aiškiai būtų laikomas kiekvienas negimęs, bet įsčiose pradėtas kūdikis.

Pagarbos stoką šventiems dalykams smarkiai kritikavo kard. John Heenan, išreikšdamas pasipiktinimą tais kunigais, kurie atnašauja Mišias be liturginių drabužių, ir tais tikinčiaisiais, kurie nebepriklaupia prieš Švenčiausiąjį. Jis tokius pavadino fanatikais.
Šią kritišką kalbą jis pasakė Westminster katedroje teikdamas kanonišką leidimą 190 pasauliečių ir seselių dalinti Komuniją, jei kunigai negali ar nespėja.

JAV katalikiškos mokyklos, pagal katalikų sociologų kun. Andrew M. Greely ir William C. McCready studiją, išauklėjo iki šiol žmones labiau pasiruošusius gyvenimui ir jo problemoms nei viešosios mokyklos. Katalikiškas mokyklas baigusieji realiai sprendžia blogio problemas gyvenime tikėdami gėrio pergale.

Jie labiau pasitiki savimi, psichologiškai yra sveikesni, santuokoje atsiekia tampresnių ir gilesnių ryšių ir turi žymiai mažiau nesveikų rasinių nusiteikimų už viešąsias mokyklas baigusius žmones.

Penkios feministinės organizacijos sujungė savo jėgas kovai prieš abortus. Liuteronė Pat Goltz tapo tos sąjungos pirmininke. Tos moterys, nors kovoja už lygias teises su vyrais, bet supranta, kad lygiateisiškumas nieko bendro negali turėti su abortais, eutanazija ir sterilizacija.

Brazilijos švietimo ministerija apkaltino Kat. Bendriją kaip propaguojančią komunistines mintis Brazilijoje. Sao Paulo arkivyskupijos informacinis centras tą kaltinimą paneigė.

Popiežiškoji socialinių ryšių komisija paskelbė studijinį dokumentą "Socialiniai ryšiai ir Evangelijos skleidimas dabartiniame pasaulyje", kuriame pabrėžiama ypatinga spaudos, radijo ir televizijos reikšmė pasaulio krikščioninime. Šiandieną, kai viskas greit keičiasi ir senos struktūros byra, esą labai svarbu turėti patikimą ir pastovią katalikišką spaudą, kuri galėtų teikti krikščioniškas ir teisingas gaires žmonėms.

Šv. Tomo Akviniečio 700 m. mirties sukaktis buvo atžymėta 1,300 mokslininkų kongresu Romoje, kuris truko 8 dienas.Kongresą organizavo bei tvarkė kun. Abelardo Lobato OP. Jis pareiškė, kad kun. Pierre Teilhard de Chardin, SJ, atrodė užimsiąs šiais laikais tą vietą, kurią iki šiol Kat. Bendrijoj užėmė Šv. Tomas, tačiau, po kelių metų žavesio Teilhardo mintimis, visi rimtesni mokslininkai vėl grįžtą prie Šv. Tomo teologinių pagrindų. Pop. Paulius VI savo kalboje to kongreso metu pareiškė, kad visi turi kreipti dėmesį į logiką ir į griežtą bei sąžiningą proto panaudojimą ieškant gyvenimo bei regimų daiktų tiesos. Yra pavojus, kad naujosios kartos gali būti užliūliuotos mokslais, kurie remiasi pojūčiais ir dėmesį kreipia tik į apčiuopiamus dalykus. Šv. Tomo mokslas šiais laikais esąs lygiai taip svarbus ir naudingas kaip ir anksčiau, nes žmogų išmoko gerbti bei naudotis logikos dėsniais ir skatina žmogų kilti į tiesą bei kurti savo originalias mintis. Kadangi Šv. Tomas buvo realistas, jo mokslas žmogų veda pirmyn, neatitverdamas jo nuo kitų filosofinių sistemų ir neužkirsdamas kelio žmogaus nuolatinei pažangai bei ieškojimui. Popiežiaus pagrindinis troškimas šiuo metu, kad studentai, mokytojai, politikai ir žurnalistai pramoktų aiškaus ir taisyklingo galvojimo meno.

Kard. Jozsef Mindszenty jau atvyko į JAV ir per 6 savaites ketina aplankyti Niujorko, New Jersey, Pennsylvanijos, Ohio, Kalifornijos, Illinois bei kitas valstijas, o taipgi ir JAV sostinę Vašingtoną. Jo atsiminimų knyga, kurią Vatikanas neleido spausdinti, pasirodys vokiečių kalba jau šiomis dienomis, o anglų kalba — truputėlį vėliau.

Lenkijos vyskupai, po savo bendrojo susirinkimo, išleido oficialų pareiškimą, kuriame pasisako, jog esą patenkinti Vatikano pastangomis gerinti Kat. Bendrijos ir Lenkijos komunistinės valdžios santykius. Tačiau jie įsakmiai pabrėžė, kad Vatikanas turįs jų atsiklausti kiekviename savo pokalbių žingsnyje ir jokio sprendimo negali būti padaryta be Lenkijos episkopato žinios. Taipgi vyskupai savo pareiškime pasisako esą priešingi lojalumo priesaikai, kurią dabar Lenkijos komunistinei valdžiai turi duoti kiekvienas kunigas skiriamas klebonu, ir valdžios laikysenai vaikų katechizavimo bei auklėjimo srityje.

Kuboje lankėsi Kat. Bendrijos viešųjų reikalų sekretorius arkiv. Agostino Casaroli. Ten jis susitiko su vietos kunigais bei vyskupais. Prieš išvykstant pas jį atsilankė Fidel Castro ir praleido apie dvi valandas poklabyje. Iš turimų žinių, buvo diskutuo-

ti trys dalykai: kunigų trūkumas (500 kunigų buvo išvyti iš Kubos 1960-61 metais), didesnis katalikų dalyvavimas civiliniame bei politiniame krašto gyvenime, jaunimo religinis auklėjimas.

Komunistinės Kinijos dabartinėje ideologinėje kovoje prieš konfucionizmą pasirodė ir medžiagos specialiai nukreiptos prieš krikščionybę. Šią žinią pranešė Vatikano spaudos agentūra "Fides". Tai aiškiai rodo, kad krikščionybė Komunistinėje Kinijoje yra stipri, nes kitaip nebūtų minima.

Sudano vyskupai savo ganytojiškame laiške tikintiesiems nusiskundė kunigų ir vienuolių brolių bei seserų trūkumu. Visa eilė parapijų neturi kunigų, o seminarijos bei mokyklos neturi tinkamai paruoštų mokytojų. Visi tikintieji kviečiami Ugandos kankinių dieną, kuri yra birželio 3 d., melstis už vargstančius afrikiečius ir už pašaukimus į kunigus bei vienuolius.

Misijonieriai, kurie darbuojasi svetimuose kraštuose, buvo Vatikano Evangelijos skleidimo kongregacijos įspėti nesikišti į tų kraštų politinį gyvenimą.

Ganos vyskupai savo susirinkime buvo nutarę duoti leidimą, reikalui esant, pasauliečiams dalinti Komuniją, bet dar nutarė prieš tai atsiklausti pačių pasauliečių. Pasirodo pasauliečiai tokio dalyko nenori. Todėl vyskupai dabar visą šį reikalą nutarė užmiršti.

Katalikų mokykloms Kanadoje gresia pavojus pačioms save sunaikinti iš vidaus, pareiškė Londono vysk. G. Emmett Carter, kalbėdamas 30-tame metiniame Ontario anglų katalikų mokytojų suvažiavime. Pavojus esą pradeda atsirasti iš mokytojų pusės, nes jų tarpe yra tokių, kurie nejaučia jokio atsakomingumo jaunimo dvasiniame ir moraliniame auklėjime.

Civilinė santuoka Ispanijoje padaryta įmanoma netikintiems katalikams. Anksčiau civiliai tuoktis galėjo tik nekatalikai, o dabar gali ir tie, kurie pareiškia, kad nepraktikuoja katalikų tikėjimo.

Gerojo Ganytojo seserų vienuolija Otavoje pardavė savo 100 metų senumo motiniškąjį namą Kinijos komunistams, kurie ten įrengs savo ambasadą.

15-to šimtmečio mišiolas buvo surastas Udine arkivyskupijos archyvuose, Italijoje. Tokio senumo mišiolų iš viso pasaulyje dabar priskaitoma tik 13.

Kun. Stefanus Phuertner OP, šveicaras teologas, prieš kelis metus pagarsėjęs savo teigimu, kad jaunuoliams leistina lytiniai santykiauti prieš vedybas, jeigu tas santykiavimas atliekamas atsakingai ir jokios žalos kitiems nepadaro, Vatikano doktrinų kongregacijos buvo paprašytas tą teigimą atšaukti. Domininkonų vienuolijos generolas kun. Aniceto Fernandez OP, atsisakiusiam savo teigimą atšaukti teologui, atėmė leidimą mokyti. Prieš visa tai protestuodamas, akademinės laisvės vardan, šiomis dienomis kun. Pfuertner OP metė kunigystę.

Šv. Tėvo žodžiai jaunimui

Pašaukimų dienos proga

Aš kalbu jauniems žmonėms; taip, kalbu Jums, jauni žmonės, — nes ir vėl šiais metais minime Pašaukimų Dieną.

Ši yra mano diena: Diena Žvejo, taip būdinga šios dienos minėjimui. Prisimename šiandien įgyvendinimą Žodžio — Jėzaus Kristaus tarto Petrui ir Andriejui, tiems žvejams, kurie žvejojo Galilėjos ežere. Eidamas ežero krantu, Jėzus pamatė juos ir jiems pasakė. "Eikite su Manimi ir aš padarysiu jus žvejotojais žmonių". Kokio balso tonu jis į juos prabilo? Kaip Jis atrodė, tas jaunas Mokytojas, kai Jis taip į juos kalbėjo? Vis dėlto, jie tikrai labai neseniai buvo su juo susipažinę, arti Jordano upės žiočių, toje paslaptingoje atmosferoje, kurią sukūrė Jonas Krikštytojas savo pamokslais apie Mesiją! Kas žino? Mes žinome tikrai, kad tuodu žvejai — tik pagalvokite! — tuoj pat paliko savo tinklus ir sekė Mokytoją, su kuriuo vos buvo susipažinę. Netrukus tas pats įvyksta su kitais dviem broliais — Jokūbu ir Jonu — Zebedėjo sūnumis. Pakviesti, jie taip pat palieka savo tinklus; palieka savo tėvą, laivą ir visus padėjėjus, ir seka Jėzų Kristų, kuris buria aplink save mažą grupę žmonių, (cf. 4:18-22), kad galėtų sakyti pamokslus, mokyti žmones apie dangaus karalystės atėjimą.

Tai yra simboliškas vaizdas. Pranašiškas vaizdas. Ar perdaug fantastiška galvoti, jog visa tai atsispindi mano dabartinėje padėtyje? Galvokite apie Popiežių, kuriame įbrėžta, kad ir labai netobulai, Jėzaus profilis ir panašumas į Petrą. Vis dėlto jis yra Petro įpėdinis ir Vikaras to paties Kristaus. Betgi, Popiežius stovi ne ant ramaus ežero kranto, bet ant kranto tvinstančios upės; mūsų istorijos upės; upės modernaus gyvenimo, kurioje jūs, jauni žmonės, šios kylančios kartos žmonės, esate nešami kliedinčio sriauto mūsų laikų. Šiais laikais, kaip ir visi kiti žmonės, jūs ieškote patenkinančių išgyvenimų, nežiūrint kokie nuostabūs arba bauginantys jie būtų.

Aš šaukiu jus, aš jus kviečiu. Aš žinau, kad tai yra skubota, neatsargu iš mano pusės. Gal būt, mano kvietimas bus veltui. Gal būt, jis net ir erzins jus. Bet aš turiu kelti savo balsą, kaip kad Kristus darė. Eikite su manimi. Mano šaukimas yra rimtas. Eiti su manimi, reiškia padovanoti nepaprastai brangią dovaną. Asmeninę savęs dovaną mūsų Viešpačiui. Tai auka, kuri neturi ribų. Bet iš tikrųjų taip yra. Betgi, iš jūsų pusės, šis pasiaukojimas turi būti nuoširdus. Aš taip norėčiau, kad šis mano kvietimas: šaukimas, taptų

pašaukimu jums. Be abejonės, pašaukimas yra intensyvus ir daug reikalaujantis iš žmogaus. (Čia dar norėčiau pridėti, nors, žinau, jūs ir taip suprantate, kiek daug meilės yra šitame mano kvietime). Tas, kuris atsilieps į kvietimą, išgyvens šitą atrodantį iš šalies prieštaringą patyrimą. Pašaukimas — yra visą perimantis ir gilus; jis yra tai, kad giliai slypi sąžinėje kažkas labai švelnaus, jaudinančio. Nėra nieko pasaulyje, jokio malonumo, jokios meilės, kuri galėtų jį viršyti. Bet visa tai ateina vėliau. (Dabar aš noriu tikrai sušukti: ar yra kas nors, kas nori ateiti? Ar atsiras koks nors žmogus, kuris tūkstančio garsų maišaties šiame mūsų pasaulyje išgirs ir įsiklausys į mano balsą?

Bent netameskite šito kvietimo per greitai. Pasiklausykite, ką aš turiu jums pasakyti.

Jūs klausiate manęs: klausytis ko? Tame mano šaukime, pats pirmasis kvietimas yra šauksmas, kuris kyla iš žmonijos — šauksmas kančioje. Žmonija šaukiasi teisybės, šviesos, pagalbos. Ar jūs nepagaunate šitame šauksme vilties gaidos, kurią seka skundas ir nusivylimas? Nusivylimas sugriautų iliuzijų, netvarkos, kentėjimo ir netekimo vilties? Ar jūs negirdite šauksmo tokio didelio skaičiaus nelaimingųjų vaikų; vienišų, neturtingų žmonių; sergančiųjų, silpnųjų ir prislėgtųjų? Ar neatpažįstate baimingo ir silpno šauksmo žmogaus, kuris nežino kam patikėti savo aitrią, liūdną paslaptį, kurią jis su savimi nešiojasi? Ir ar negirdite aimanos darbininko, studento — žmonių, kurie yra pilni nerimo ir nežino, kodėl jie tokie yra? Kas yra gyvenimo prasmė? — daug žmonių klausia. Ar atsirastų toks žmogus pasaulyje, kuris galėtų sakyti jam kaip broliui: "tas, kuris vaikšto Mano pėdomis, nevaikšto tamsoje". (cf. Jn. 12:35) Kas gali paguosti žmoniją, jos pastangų tuštybėje? Tame absurdiškume visų tuštybių, kurių yra pasaulyje? Kaip susitaikyti su tuo, kad laikas greit ir labai greit praeina? Kas gali duoti daugiau prasmės ir vertingumo žmogiškajam žinojimui; kas gali nuskaidrinti ir sustiprinti meilę? Kas gali išmokyti pažinti tikrą grožio paslaptį; padėti suprasti ašarų brangią vertę; kas gali parodyti kelią į tą visų išsvajotą antgamtinio gyvenimo galimybę?

Tie visi klausimai ir šimtas kitų, susiję su idealais ir žmogiškuoju gyvenimu, su kilnumu sudaro pašaukimo simfoniją. Pašauktieji pabrėžia žmonijos ilgesį transcendentinio pilnumo gyvenime. Be pašauktųjų žmonių liudijimo, tas transcendentinis pilnumas nebūtų taip gerai suprantamas.

Šis yra pats pirmasis tipingas laipsnis modernaus pašaukimo eigoje. Tai sociologiškai religinis laipsnis.

Gal jūs bijote, kad užuojauta žmogui jus sužavės?

Jauni žmonės, pasiklausykite manęs dar truputėlį ilgiau. Bet šį kartą į jus kalbės kitas išmintingas ir draugiškas balsas. Šis yra tas antrasis laipsnis: psichologiškai religinis laipsnis, siekiant įgyvendinti pašaukimą. Norint šioje srityje žmonėms padėti, reikia eksperto-žinovo. Reikia sielos mokytojo, dvasios vadovo. Čia yra reikalingas draugas — širdžių žinovas paslapčių.

Šiandien tad, jaunieji žmonės — Pašaukimų Diena yra jūsų Diena. Ji tampa Bendrijos Diena; mes kalbame dabar apie Bendriją kaip apie Mokytoją. Tai yra jūsų Diena. Aš kalbu jums, jauni žmonės, kiekvienam, kuris pajėgia suprasti šio nepaprasto pašaukimo mintį. Visiško atidavimo savęs Meilei ir Kristaus tarnybai. Išgyventi pašaukimą sieloje, tai reiškia pagauti tuos Šventosios Dvasios labai paslaptingus signalus. O tai nėra labai lengva. Asmuo turi būti susipažinęs su ta technika, (dovanokite šį posakį), kuris įgalintų jį suprasti tuos signalus ir ženklus. Būtent, jis turi žinoti, kaip atpažinti dvasias. Čia mes galėtumėm pavartoti terminą, kuris labai tinka šiems laikams, ir pritaikinti jį religinei sferai, sakydami: mums reikia Šventojo Rašto psichoanalisto. Taip pat būtina žmogui, kuris galvoja apie pašaukimą, turėti charizmą (cf. 1 Kor. .12:10). Charizmos turėjimas yra pagrindinis reikalavimas; bet išsprendimas pašaukimo problemos nėra toks sunkus, jeigu žmogus, kuris yra šaukiamas, ras išmintingą ir šventą asmenį sau patarėju, ir tokios rūšies žmonių tikrai netrūksta Dievo Bendrijoje.

Šis klausimas yra dramatiškas, kad balsas, kuris asmenį šaukia yra dvejopas. Pirmiausia, yra išviršinis žmogiškasis balsas — žmogus, kuris kviečia, — ir asmeninė, vidinė inspiracija. Katras yra lemiamasis? Šitas laiko tarpas, kai asmuo stengiasi įsiklausyti ir savyje suderinti tuos du kvietimus, — yra lemiantis apsisprendžiant už pašaukimą. Nuo šito apsisprendimo priklausys visas to žmogaus likimas ir tūkstantis kitų pasekmių. Čia tam tikra įtampa pasireiškia. Bet iš tikrųjų nėra ko per daug bijoti — ir tai dėl dviejų raminančių priežasčių. Trumpai sakant, kai pašaukimas yra tikras — tie du balsai sutampa ir ta jų harmonija atneša su savimi sunkiai žodžiais apibūdinimą tikrumą. Čia paminėsime, ką Šventasis Beda Garbingasis sako apie apaštalo Motiejaus pašaukimą, (kitaip vadinamo Levi vardu). Toks yra Evangelisto Morkaus atpasakojimas. "Viešpats, kuris savo žmogiškuoju balsu pašaukė jį (Levį) sekti Juo, Viešpačiu, viduje uždegė jį dieviškuoju įkvėpimu neatidėliojant sekti Tuo, kuris jį šaukė". (cf. Beda, Venerabilis: PL 92, 150). Antroji priežastis yra ta, kad dieviškasis kvietimas į kunigiškąjį luomą yra aiškiai išreiškiamas atsakomingu ir užtikrinančiu hierarchijos balsu ir tuo rankų uždėjimu vyskupo, kuris be abejonės turi spręsti ar šis kandidatas yra tinkamų intencijų motyvuojamas, ir ar jis turi reikalingų privalumų kunigų luomui (cf. 1 Cor. 12:7 ir cf. — kontroversija dėl šios nuomonės Canon Lahitten, autoritetingai išspręsta Šv. Pijaus X, 1912 metais).

Mes esame asmeninės laisvės plotmėje, kai svarstome šį išskirtinai didelį ir atsakomingą pasirinkimą; nes griežtai kalbant, pašaukimas iš esmės nėra būtinai įpareigojantis. Kitais žodžiais tariant, moralinis saitas, kuris galėtų žmogų įpareigoti pašaukimą priimti, kyla iš nuoširdaus troškimo siekti aukštesnio idealo ir tuo pačiu didesnio atpildo. "Jeigu nori būti tobulas, eik, parduok tą ką turi, ir atiduok vargšams, ir turėsi lobį danguje, ir ateik sek Mane". (Mt. 19:21). Šis yra tas trečiasis laipsnis, kuris gali būti pavadintas kanoniniu, religiniu momentu.

Bet tas mįslingas pašaukimų netikrumas, jaunieji žmonės, prisipažinkime, pa-

sireiškia šiandien ne tiktai tuose laipsniuose, kuriuos minėjome, bet tuo pačiu ir tamtikrose gyvenimo plotmėse, srityse. Tariant trumpai ir aiškiai, yra trys sritys, kuriose yra randami stiprūs prieštaravimai; sekantys — kad nors pašaukimas yra hipotetiškai (sėjamai) galimas, šiandien jis greit nuvysta, kaip tas nevaisingas grūdas palyginime.

Kas yra ir kur yra tos sritys priešingai nepalankios pašaukimams?

Pirmiausiai, tas priešingumas pasireiškia grynai religinėje srityje. Jis liečia ne vien tiktai pašaukimus į kunigystę, bet taip pat vyrų ir moterų pašaukimus į tobulybės luomą. Abejonė yra reiškiama paprastu klausimu. Ar tikrai verta visko atsižadėti? Ši abejonė veda į kritišką religijos nagrinėjimą, mūsų tikėjimo tiesų, kurios šiandieną puolamos ir iš naujo persvarstomos iš biblinio taško ir iš paties radikaliausio filosofinio požiūrio. Paliečiamas taip pat moralinis vertinimas aukos pašaukime. Ar verta pagaliau, rizikuoti visą savo buitį pagal gyvenimo formulę, kurią Bendrija mums pristato ir išaiškina kaip kelią visiškos ištikimybės Kristaus sekime? Ir Kristus, kad Jis yra, jog turi teisę į mano gyvenimo besąlyginę auką? Šitas priekaištas toks didelis ir sudėtingas, kad reikalauja visos tiriančios, protaujančios ir moralinės žmogaus jėgos norint pasiekti pilną Tiesą. Ir šita tiesa yra pasiekiama, jauni žmonės, studijomis, svarstymu-mąstymu, kitų patarimais, malda. Ir virš visa ko — per malonę. Pašaukimas yra malonė. Būdama malone, ji prileidžia ir reikalauja kad balsas būtų išgirstas. Balsas Tėvo, per Kristų ir Šventoje Dvasioje: tas puikusis kvietimas "Ateik!" Kaip geriau apibūdinti tą pašaukimo malonę? Malonę, kuri savyje slepia jėgą žavesio ir išgyvento tikrumo. Trumpai sakant, belieka tik ištirti ar kvietimas yra tikras ir tada dosniai jį priimti.

Sunkumai ir kliūtys, kurios suparaližuoja veikimą ir atrodo esą nenugalimos pasireiškia taip pat socialinės aplinkumos plotmėje. Ta aplinkuma taip laiko mus apglėbusi, pritraukia visą mūsų dėmesį ir perauklėja mus taip, jog iš tos aplinkumos labai sunku yra išsilaisvinti ir pereiti į dvasinę būseną, dvasinį gyvenimo būdą ir įsipareigojimą. Buvo laikai kada šis sekuliarizmas nebuvo toks stiprus ir visa nustelbiąs. Šiandien, ši yra tur būt rimčiausia praktiška ir psichologinė kliūtis pašaukimui įgyvendinti.

Jauni žmonės supranta, kaip senamadiška, absurdiška ir net netipiška yra iš jų pusės, pasirinkti kelią, kuris daugumai žmonių yra nepriimtinas, ir pasisakyti už kunigišką arba vienuolišką pašaukimą, be tų visų pasaulietiškų nuolaidų ir kompromisų, kurie yra taip neverti pašaukimo. Be abejo, atsiplėšimas nuo šios daugeliui žmonių priimtinos galvosenos yra svarbus momentas. Kai kurie šį momentą labai sunkiai išgyvena. Gi asmeniui, apsisprendus už dvasinį gyvenimo būdą — toks apsisprendimas atneša su savimi daug vidinės laisvės, meilės ir dosnumo, žmogaus krikščioniškame gyvenime. Bet tokiam apsisprendimui reikia drąsos ir ryžto.

Ta trečioji plotmė, kurioje sutinkame kliūčių į pašaukimą yra Bendrija. Taip, Bendrija — savo paprastoje, žmogiškoje, istoriškoje, matomoj ir kanoninėje tikrovėje. Bendrija su jai tipingu prieštaravimu tarp idealo ir realybės. Šis priešingumas yra juo daugiau erzinantis, atsižvelgiant į tai jog idealu yra laikoma viskas, kas aukšta, evangeliška, šventa ir dieviška. Realybė su kuria yra susiduriama Bendrijoje yra dažnai vaizduojama kaip žema, siaura, pilna visokių trūkumų ir netgi kartais egoistiška ir išsigimusi. Vis tiek, kaip bebūtų, norime ar nenorime, visa tai yra Bendrija: ta visuomeninė institucija, kurią kiekvienas jai priklausydamas gali pakeisti ir kuri būdama žmogiška ir ribota, vis dėlto visada yra "ženklas ir įrankis" mūsų išganymo. Bendrija visada yra dalintoja ir davėja dieviškų paslapčių; ji yra tik-

roji Bendrija, šventoji Motina Bendrija, dėl kurios Kristus atidavė savo meilę ir savo kraują. (cf. Eph. 5:29). Jaunieji žmonės, Bendrija yra visada verta jūsų meilės. Taip, Kryžius yra uždėtas ant jūsų pečių, bet tai yra Kristaus Kryžius, kuris laukia Simono Kireniečio padėti jį jam nešti. Tai yra heroiška drama Dievo garbės: pasaulio išganymo ir nepalyginamo garbingumo, į kurį jūs, jauni žmonės, esate šaukiami.

Mes negalime pamiršti visų tų kitų žmonių, kuriems šie žodžiai taip pat galėtų būti pritaikomi.

Prisimename vyskupus. Šiais metais Šventoji Katalikiškojo Švietimo Kongregacija siūlo jiems rezultatus kongreso, kuris įvyko pereitą lapkričio mėnesį ir kuris svarstė pašaukimų klausimą. Šis klausimas buvo rimtai studijuojamas vyskupų konferencijose ir svarstytas pačio kongreso narių: vyskupų, auklėtojų ir dvasininkų.

Prisimename tėvus, šeimas. Ir jiems yra reikalingi pokalbiai, pašaukimų svarstymai. Ir jiems yra tinkamos pagrindinės mintys, kas liečia pašaukimus šitoje mano kalboje.

Prisimename taip pat viršininkus seminarijose ir visus kunigus ir vienuolius, kuriems irgi yra patikėtas pašaukimų puoselėjimas. Pašaukimų klausimas jiems taip pat yra problema, reikalinga ypatingo svarstymo. Kol kas šį reikalą mes pavedame jų išmintingumui, savo ypatingas maldas skirdami paremti šiam aukštam, kilniam, skubiam ir būtinam tarnavimui.

Šis yra Popiežiaus žodis jums: sūnūs, dukterys, draugai — jauni žmonės. Jis žvelgia į jus su didele meile, viltimi ir džiaugsmu. Jis sveikina jus visus, besiklausančius šių žodžių, jis kartoja jums šiuos žodžius tarytum savo — žodžius, ištartus Apaštalo Pauliaus.

"Dabar mes tikrai gyvename žinodami, jog jūs stipriai laikotės Viešpaties. Kaip galime atsidėkoti Dievui už jus; už visą džiaugsmą, kurį mes jaučiame dėl jūsų prieš mūsų Dievą: melsdamiesi rimtai dieną ir naktį, kad susitikę vienas su kitu veidas į veidą papildytumėm tai, ko trūksta jūsų tikėjimui". (1 Tess 3:8-10).

Baigdami, siunčiame visiems Apaštališką Palaiminimą.

PAULIUS PP. VI

Vatikanas, 15 vasario 1974 m.

Išvertė Danguolė Sadūnaitė

Ar ateitininkai tinka

šiems laikams

Linas Mikulionis

Prieš atsakant šį klausimą gal būtų tikslu pažvelgti praeitin ir nutart, ar ateitininkija įsikūrimo metu tiko savo laikams. Tais laikais Lietuva buvo rusifikuojama, bet rusifikacija ėmė kryžiuotis su marksistine revoliucijos srove. Ši nauja srovė turėjo kaip nors išlaisvinti Lietuvą iš caristinės vergijos. Bet ši marksistinė srovė, kurios idealai buvo nihilizmas, materializmas, ateizmas ir t. t., iš tikro naikino dvasines vertybes, skaldė tautą ir, kaip vėliau pasirodė, buvo nemažiau rusiška, imperialistinė ir kultūriškai atsilikusi nuo Vakarų. Ateitininkijos įsteigimo laikais, ateitininkai šią srovę akylai permatė ir nutarė veikti prieš ją. Naujoji organizacija jau turėjo pasistačius kelrodžius, kitaip pasakius, idealus ir misiją. Tiksliau apibūdinta ta misija buvo: 1) besimokantį jaunimą išlaikyti krikščioniškoj pasaulėžiūroj; 2) išlaisvinti Lietuvą; 3) sukurti aukštesnio lygio lietuvišką kultūrą. Šiandieną ši misija galėtų atrodyti mums taip: 1) išlaikyti išeivijos jaunimą krikščionišką; 2) išlaikyti išeivijos jaunimą sąmoningai lietuvišką; 3) išlaikyti bei kurti lietuvišką kultūrą išeivijoje.[1] Ta misija yra mūsų daug kartų kartojama Ateitininkų himne: "Mūsų idėjos: tikybos brangybė, mokslas, dorumas, tautos reikalai".

Žvelgiant į anų laikų socialines aplinkybes, matome daug korupcijos, nelygybės. Lietuva tada pavergta kaip ir dabar, ateizmas šliaužė pirmyn ir pirmyn. Tai būtų tik vienas palyginimas ateitininkijos įsikūrimo su dabartiniais laikais. Galėtume ir visus anų laikų apibūdinimus dabar palyginti su šių laikų apibūdinimais bei socialinėm aplinkybėm, bet tai būtų tikrai ilgas procesas. Vietoj daugiskaitos padarysiu vienaskaitą. Tas visas socialines aplinkybes ateitininkijos įsisteigimo laikais pavadinsiu "materialistine" aplinkybe. Panašiai ir pavadinsiu dabartinius laikus materialistiniais. Bet čia ir atsiranda skirtumas tarp šių dviejų vienodai atrodančių laikų apibūdinimų. Šis skirtumas yra randamas to nekalto žodžio "materializmas" reikšmėje. Materializmas gali būti pasaulėžiūra arba gali būti praktiškas pervertinimas medžiaginių gėrybių. Gilesnis išaiškinimas šių skirtumų pagelbės mums priskirti tam tikrą materializmą tam tikram mūsų laikotarpiui. Enciklopedija mūsų pirmąjį materializmą apibūdina šiais žodžiais: "pasaulėžiūra, kuri imasi visą tikrovę suvesti į medžiagą. Teigdamas, kad tėra medžiaga, materializmas neigia dvasinės tikrovės savitumą ir dvasines apraiškas laiko tik sudė-

tingesnėmis medžiagos apraiškomis".[2] O tas mano antrasis minėtas materializmas gali būti pavadintas praktiniu materializmu. Praktinis materializmas yra žmogaus nusistatymas vertinti tik medžiagines gėrybes (pinigus, turtą, karjerą ir t. t.) arba jas vertinti daugiau už dvasines vertybes. Praktinis materilistas nebūtinai turi turėti materialistinę pasaulėžiūrą pasisavinęs, gali savo gyvenime būti idealistinio, o ne materialistinio nusiteikimo. Be didelių protinių pastangų, galima apibūdinti ateitininkų įsisteigimo laikotarpį kaip materializmo pasaulėžiūros apsemtą laikotarpį. Tad klausiant ar anais laikais tiko ateitininkai, be abejo atsakysime, kad tiko, nes jie sukūrė atsvarą prieš materializmą.

Mūsų dabartinė aplinka irgi apimta materializmo ligos. Ta anų laikų materialistinė pasaulėžiūra yra išsivysčiusi ir subrendusi praktiniu materializmu. Mums automobilis bei geras laikas vis rūpi ir rūpi. Iš esmės dabartinė situacija yra tapusi labai panaši į anų įsisteigimo laikų padėtį ir klausimas pasidaro ne "ar tinka", bet "ar reikia".

Ši tema tikrai liečia ateitininkų organizacinę prasmę šiandieniniu metu. Daug kartų girdime, kad gyvenimas yra dinamiškas (vis judantis kaip ir upės srovė). Kaip ta upė, taip ir mūsų gyvenimas turi turėti kokį nors šaltinį. Tas šaltinis tik gali būti Dievas. Pastovus kaip šaltinis, Dievas pastovumo esmėje gali būti pavadintas absoliutinė pilnatvė. O žmogus, kaip ta upė, vis turės apribotą siaurumą. Žmogus vis ieško to pilnumo (pilnutinės asmenybės), bet šis pilnumas tik gali būti pasiektas tam tikrais laipsniais gyvenimo plotmėse. Aš pradėsiu nuo paties savęs. Pats tiksliai neatsimenu, bet tikiu, kad mano ankstyvoji vaikystė buvo labai primityvi ir gamtinio pobūdžio. Neužilgo aš susitikau ir su "aukštesnio lygio" gamta, kai kelis viniukus įkišau elektros įjungimo vieton ir elektra mane "pakratė". Susipažinus su gamta, man atsirado natūrali tendencija ką nors su ta gamta pagaminti. Taip ir prasidėjo mano "statybos" dienos. Iš molio ir smėlio pilys ir kanalai visus mamos daržus papuošė (bent man taip atrodė). Gal labai žemo lygio buvo, bet vis tiek aš tai pavadinčiau kultūra. Gerokai vėliau, kai jau pagyvenau ir daug ką patyriau, įstojau pradžios mokyklon. Tą pirmą dieną aš pradėjau pastebėti, kad aš kitaip kalbu negu visi vaikai ir tik tada aš supratau, kad be viso kito aš dar buvau lietuviukas. Gyvenimas tolyn ir tolyn slinko. Vieną rytą po Mišių (tos pačios mokyklos bažnyčioje) aš pastebėjau bažnyčios gale tokią besimeldžiančią senutę. Ji meldėsi taip susikaupusi, taip rūpestingai ir net su savotišku pasitenkinimu. Tas vaizdas — moters maldos intensyvumas ir jos vidinis džiaugsmas — manyje sukėlė susidomėjimą religingumu. Pagalvojęs aš pradėjau suprasti, kad žmogus savo egzistencijai ieško pilnatvės trejopu būdu: gamtiniu, kultūriniu ir religiniu.

Ką aš čia dabar esu suformulavęs, tai tik natūrali žmogaus eisena per gyvenimą. Čia sustokim ir pagalvokim. Ta anksčiau minėta ateitininkų misija (sutrumpintai: religija, tauta ir kultūra) iš esmės siūlo tą patį, ką aš tik minėjau apie žmogaus siekimą pilnatvės. Nutarę, kad šios dvi sąvokos yra vienodos, galim tvirtinti, kad ateitininkijos misija yra ne kas daugiau kaip natūrali žmogaus eisena per gyvenimą. Taip pat galima irgi sakyti, kad ateitininkai turi natūralią organizaciją. O jeigu mes nusprendėm, kad ateitininkija iš esmės yra žmonių natūrali eisena per gyvenimą, gal ir turėtume ir klausimą pakeisti iš "Ar ateitininkai tinka šiems laikams?" į "Ar šie laikai tinka ateitininkams?" ir jeigu netinka, ką su dabartiniais laikais ir jų aplinka turime daryti?

---

1 Ateitis, 1971, nr. 2, L. Dambriūnas

2 Liet. Enciklopedija, XVII, p. 502

JAV LIETUVIŲ KATALIKŲ TARNYBA

Amerikos Lietuvių Katalikų Federacija ir Amerikos Lietuvių Katalikų Kunigų Vienybė, jausdamos mūsų laiko dvasios neigiamą įtaką lietuvių religiniam gyvenimui, lietuvių katalikų veiklos apsilpimą, jau prieš kelis metus pradėjo ieškoti būdų lietuvių katalikų gyvenimą atgaivinti ir sustiprinti. Po eilės pasitarimų, bendradarbiaujant su vyskupu Vincentu Brizgiu, 1972 m. Lietuvių Kunigų Vienybės seime Marianapolyje buvo sudaryta komisija, kurion įėjo prof. kun. Stasys Yla, kun. Gediminas Kijauskas SJ, kun. Kazimieras Pugevičius. Tai komisijai buvo paskirta užduotis paruošti konkretų veiklos projektą. Komisija savo užduotį įvykdė ir 1973 m. rugpiūčio 22 d. Lietuvių Kunigų Vienybės Seime New York savo planą pateikė. Kunigų Vienybės seimas, dalyvaujant vysk. Vincentui Brizgiui, planą priėmė ir pavedė tai pačiai komisijai netrukus sušaukti platesnį pasitarimą šiuo reikalu besidominčių kunigų, vienuolių ir pasauliečių, kad būtų patirta platesnės visuomenės nuomonė. Pasitarimas įvyko Dainavoje 1973 m. spalio 27-28 d. Pasitarimo dalyviai nebuvo oficialūs parapijų, vienuolijų ar organizacijų atstovai, tačiau jie visi buvo kurios nors lietuvių parapijos, vienuolijos ar organizacijos nariai.

Kaip Kunigų Vienybės seimuose, taip ir šiame pasitarime buvo konstatuotas reikalas intensyvesnės katalikų doktrinos pažinimo, pastangų visus lietuvius suburti į lietuvių parapijas, sustiprinti religinių pašaukimų auklėjimą ir kt. Pasitarime prieita išvados, kad šių ir kitų uždavinių planavimui, kartu su vysk. V. Brizgiu, L. K Federacija, L. Kunigų Vienybe, reiktų suorganizuoti dinamišką vienetą, pavadinant jį Lietuvių Katalikų Tarnyba. Sutarta, kad reiktų turėti bent vieną kunigą, kuris visas jėgas ir visą laiką norėtų ir galėtų pašvęsti tik šiam tikslui. Sutarta prašyti ku-

nigą Kazimierą Pugevičių, kad jis sutiktų būti tuo asmeniu. Buvo taip pat sutarta, kad prie jo reiktų suburti reikiamą skaičių asmenų — iš kunigų, vienuolių, pasauliečių katalikų, kurie šiems užsimojimams pritartų ir norėtų nuoširdžiai bei aktyviai prisidėti jų vykdymui. Vysk. V. Brizgys, L. K. Federacijos ir L. Kunigų Vienybės Valdybos šiems minėto pasitarimo pasiūlytiems planams pritarė ir nutarė juos vykdyti.

Kunigui Kazimierui Pugevičiui sutikus, vyskupas V. Brizgys savo, L. K. Federacijos ir L. K. Kunigų Vienybės vardu 1974 m. sausio 9 d. parašė J. E. kardinolui Lawrence Shehan, Baltimore arkivyskupui, formalų prašymą, kad kun. K. Pugevičius būtų atleistas iš dabar jo einamų pareigų, kad visą savo laiką jis galėtų pašvęsti šios Amerikos Lietuvių Tarnybos tikslams.

Į šį prašymą J. E. kardinolo Lawrence Shehan atsakymas, 1974 m. vasario 25 d., buvo teigiamas, o kovo 26 d. kunigas K. Pugevičius tapo atleistas iš Baltimorės arkivyskupijoje eitų pareigų ir nuo balandžio 1 dienos jam leista pradėti visą laiką skirti darbui Amerikos Lietuvių Katalikų Tarnyboje.

Pasitarime įvykusiame Dainavoje buvo aptartas ir lėšų klausimas, būtinų kunigo K. Pugevičiaus pragyvenimui, raštinei, pagelbininkams, kelionėms, biuleteniui ir kt. Pramatyta, kad kelių pirmųjų metų išlaidos gali pasiekti apie 30,000 metams. Žinant katalikų mokėjimą suprasti reikalus ir jų dosnumą juos remti, reikia pasitikėti, kad ir šis reikalas bus įvertintas ir paremtas.

J. E. vysk. V. Brizgys kovo 26 d. atsilankė pas JAV Katalikų Konferencijos pirmininką J. E. kardinolą John Krol, Philadelphijos arkivyskupą ir pas JAV Apaštališką Delegatą arkivyskupą Jean Jadot, Washington, D. C. ir juos painformavo apie organizuojamą Amerikos Lietuvių Katalikų Tarnybą ir jos tikslus. Raštu bus painformuoti ir šie paminėti asmenys ir kiti JAV katalikų vyskupai.

Vysk. Vincentas Brizgys,
Lietuvių Kat. Tarnyboje už Europos,

Dr. J. B. Jerom
Lietuvių Kat. Federacijos pirmininkas,

Prel. J. Balkūnas, A. P.
Lietuvių Kunigų Vienybės pirmininkas

KRYŽIAUS KELIAS

KUN. K. ŽITKUS

Tu man savo kruviną kelią parodei
Ir meile liepsnojančią širdį atvėrei,
Tik aš neradau Tau paguodžiančio
žodžio
Į nuodėmių purvą giliai pasinėręs.

Suteiki malonės, mane taip mylėjęs,
Kad Kraujas išlietas manęs
nepasmerktų,
Kad Jis ant manosios galvos išsiliejęs,
Malonių šaltiniuose sielą panertų.

Aš, dieviškos meilės gilumą pažinęs
Nenoriu, nenoriu į nuodėmę grįžti.
Meldžiu Tavo kojas šventas apkabinęs,
Neleisk man vilionėse žemės paklysti.

Šiame numeryje baigiame kun. Kazimiero Žitkaus "Kryžiaus kelio" eilių ciklą, parašytą neseniai Lietuvoje. "Ateitis" tuo norėjo kun. Žitkų pagerbti jo 80 m. amžiaus sukakties proga kaip kilnų ateitininką ir religinės sąmonės jaunime ugdytoją.

Kun. Žitkus "Ateityje" bendradarbiavo nuo žurnalo įsisteigimo pradžios. Nuo 1933 m. jis buvo MAS dvasios vadas ir, besirūpindamas jaunimu, parašė bei išleido visą eilę tikybos vadovėlių: "Tėve Mūsų" II skyriui (1936) m.), "Sveika Marija" III skyr. (1937 m.), "Tikiu" IV skyr. ir "Mažasis katekizmas" (1938 m.) Jis taipgi parengė ir išleido 1940 m. vaikams maldaknygę "Prie Altoriaus". Kun. Žitkus domėjosi lietuviška tautosaka ir padėjo ją rinkti žymiam suomių profesoriui Niemi. Kaip poetas jis yra pagarsėjęs Vinco Stonio slapyvarde ir išleidęs dvi poezijos knygas: "Ašarėlės" (1924 m.) ir "Dainų pasiklausius" (1925 m.). Jaunimas ir dabar mėgsta dainuoti jo sukurtą dainą "Gražių dainelių daug girdėjau". Jis taipgi yra pavasarininkų (lietuvių katalikų dirbančio jaunimo organizacijos) himno autorius.

Šiuo metu senelis kun. Žitkus gyvena Lietuvoje ir su visais priespaudą kenčiančiais eina Lietuvos kryžiaus kelius. **Red.**

KALNELIS

Aušra Kananavičiūtė

Sėdėdamas jaukioj saulėj, ant skylėto medinio slenksčio jis rūkė skaniai kvepiantį tabaką. Dėvėjo gražiai išnešiotas ir melsvai nubalusias kelnes. Lengvai patraukęs raudonas petnešas jis išpūtė dūmų debesėlį.

Skaistūs rasos lašeliai krito ir sunkėsi į samanotą miško pievą. Einant negirgždėjo trapios šaknelės. Saulė dar nesuspėjo jas nuo vasaros nakties išdžiovinti. Priminė vėliavėlių žaidimus miške, kurie virto nejaukiom varžybom.

Sąmonėj nujausdamos gresiantį pavojų, tyliai šliaužėm ir šnabždėjom nejudindamos lūpų. Iš susijaudinimo ausys pajautrėja ir didina tykiausius garsus. Gėlių žiedai ir pušų sakai kvepėjo. Pakėlus galvą ir liepsninėn saulėn nukreipus akis, sutikau ankstyvus spindulius. Šildė spinduliai, o švelnus vėjelis gaivino. Tai ankstyvas rytas kalnuose. Smagu šviežioje gamtoje sutikti naują dieną.

Vandens čiurlenimą išgirdau ir priėjau krioklius. Veržėsi vanduo pro akmenų tarpus ir, smarkiai putodamas, šakojosi gilyn į mišką. Krentančio vandens muzika rami. Jauti džiaugsmo ekstazę. Gal kaip Beethovenas, sėdėdamas vienas prie amžių išbranginto juodo pianino klavitūros, pajudinęs klavišus, išgauna kristaliniai švarius tonus, kurie paliečia jo sielą. Tarpais triukšmingi ar švelnūs, bet visuomet tyri tonai. Susilieja prisiminimai ir yra neapsakomai džiugu juose pasimesti.

Krioklio vėsi purkšlė palietė mano veidą, ir jis prabilo į mane: "Brangink prisiminimus, jie tau padės liūdnose dienose. Bet atsimink, kad sentimentas gyvuoja ir be šiltos širdies. Niekas nelieja daugiau ašarų kaip tirpstantis ledo gabaliukas". Lankė mane akla migla ir keisti klausimai. Bet jiems svarstyti neradau jėgos. Supratęs mano jausmus, jis patarė: "Žmogaus baimė spręsti idėjas yra didžiausia jo nelaimė". Jis papildė savo mintis šiais paskutiniais perlais: "Pradėsi augti, tobulėti tik tada, kai suprasi, kad esi, kokia esi".

Pažvelgęs savo giliom žaliom akim, jisai paliko man įkvėpimą. Dingo jis kaip nebuvęs, bet esu tikra, kad mane jis aplankė, nes dar užuodžiu tą aromatą.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

KANDIDATŲ STUDENTŲ KURSAI DAINAVOJE, 1974 M. PAVASARĮ

. . . teko

pasiklausyti

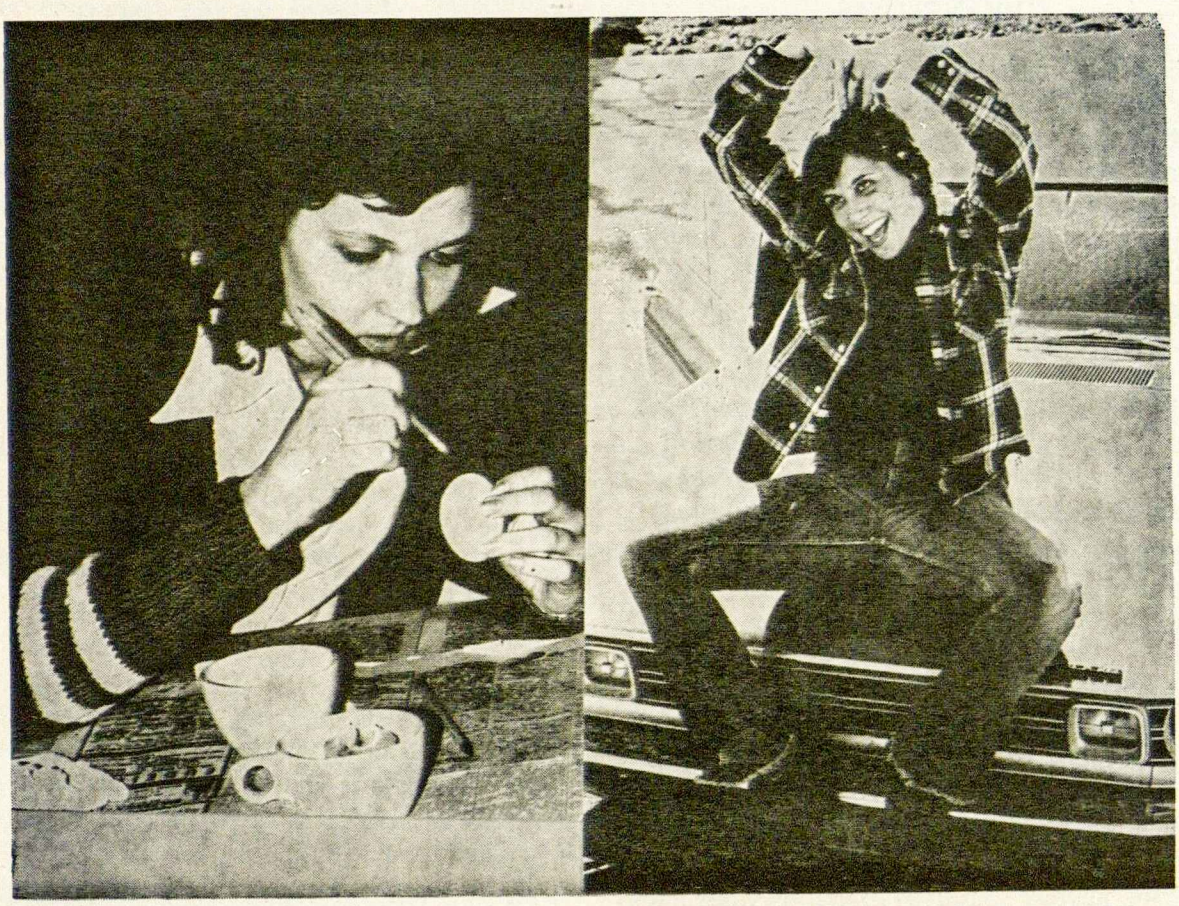

pasimokyti

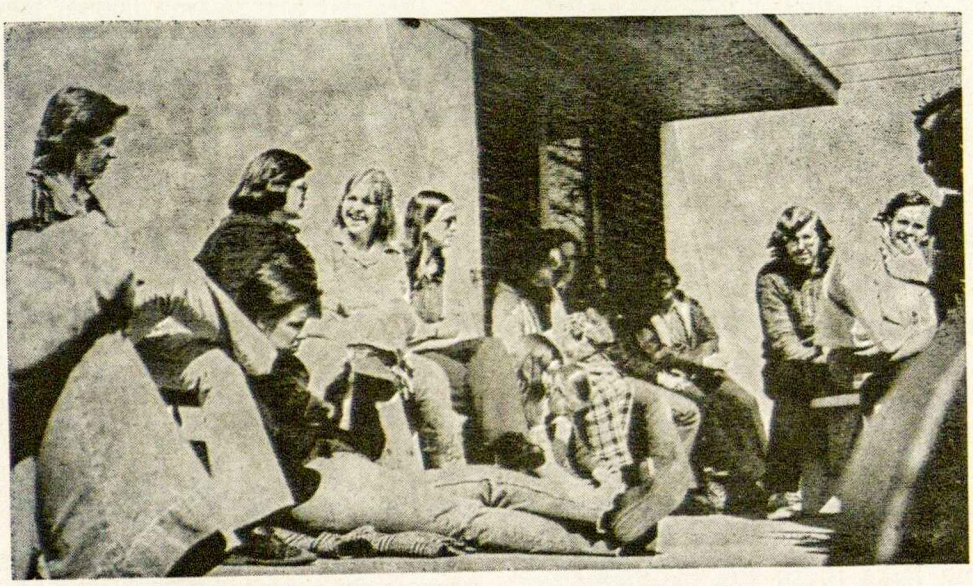

padažyti

nuotraukos Romo Puterio

Kuopų pranešimai Dainavos Žiemos Kursuose, 1973. (tęsinys iš pereito nr.)

VAŠINGTONO ŽALVARNIO KUOPOS PRANEŠIMAS

Vašingtono moksleivių ateitininkų Žalvarnio kuopa turi tik 8 narius. Mūsų kuopai reikėjo naujo globėjo, tai spalio mėnesį sutiko ponia Vasaitienė eiti globėjos pareigas. Pirmas mokslo metų susirinkimas įvyko tą patį mėnesį. Per šį susirinkimą buvo išrinkta naujoji kuopos valdyba. Išrinkti buvo: pirmininkas — Gundis Vaitkus; sekretorė — Aldona Vaičiulaitytė; Iždininkas — Kęstutis Vaitkus.

Antrasis mūsų susirinkimas įvyko lapkričio mėnesį. Šio susirinkimo tema buvo draugystė". Po temos pristatymo sekė diskusijos. Per šį susirinkimą buvo nutarta, kad Dainavos kursuose dalyvaus Zita Liogytė ir Gundis Vaitkus.

Nepasisekė turėti susirinkimą gruodžio mėnesį, nes nebuvo laisvo savaitgalio. Tikimės ateinančiais metais pagilinti ir praplėsti savo veiklą ir linkime visiems daug sėkmės.

Gundis Vaitkus

HAMILTONO ALEKSANDRO STULGINSKIO KUOPOS PRANEŠIMAS

Hamiltono Aleksandro Stulginskio moksleivių ateitininkų kuopos vardu sveikiname visus dalyvius.

Šių metų valdybą sudaro: pirmininkas — Gintas Kamaitis; vicepirmininkė — Danguolė Juozapavičiūtė; sekretorė — Dana Bilevičiūtė; iždininkė — Ina Vainauskaitė; socialinių reikalų vedėja — Dalia Grajauskaitė; korespondentė — Rūta Šiulytė; nariai — Sandra Babeckaitė, Ramutis Trumpickas. Kuopoj turime 28 narius.

Hamiltono metinė šventė įvyks gegužės 3, 4, 5 dienomis. Programa bus labai įvairi: pirmą vakarą bus laužas ir linksmavakaris, antrą vakarą bus susikaupimas, filmos ir diskusijos, o sekmadienį bus šv. Mišios, pusryčiai ir meninė programa. Iki šiol esame turėję 3 susirinkimus. Pradėjome šiuos metus be globėjos. Narių atsilankymas buvo prastas, bet dabar gerėja. Didžiausia problema, kad sunku pritraukti narius į susirinkimus; reikia juos kaip nors sujudinti.

Ateitis mūsų kuopos nekokia, nes kasmet daugiau narių išstoja negu įstoja, negauname narių iš jaunesnių moksleivių tarpo. Taip pat yra sunku rasti tinkamą laiką mūsų susirinkimams.

CV žada padėti, kol rasim globėją.

Į Dainavos kursus atvažiavo 2 nariai, nors 5 turėjo teisę atvažiuoti.

Vytas Gedrimas

NIUJORKO MARIJOS PEČKAUSKAITĖS KUOPOS PRANEŠIMAS

Šių metų veikla gana vėlai prasidėjo — tik gale spalio mėnesio. Pradėjome su naujos valdybos rinkimais. Valdybą sudaro: pirmininkė — Aura Ošlapaitė, vicepirmininkė — Aina Bernier, sekretorė — Danutė Norvilaitė, korespondentas — Paulius Rajeckas.

Mūsų globėjas yra Antanas Razgaitis, vadovė yra Loreta Vainienė, Dvasios globėjas — kun. Pakalniškis.

Narių yra 17 ir susirinkimuose dalyvauja maždaug ¾ visų narių. Ligi šiol turėjome 5 susirinkimus. Deja, dar nebuvo progos turėti susirinkimo su paskaita ar diskusijomis, nes buvo daug planavimo ir darbų. Gruodžio mėnesį suruošėm Jaunimo Mišias naujame Kultūros Židinyje, po kurių sekė "pyragų pardavimas". Uždirbome nemažą sumą pinigų, kuriuos skyrėme mūsų atstovams į šiuos kursus.

Taip pat už dviejų savaičių — sausio 12 d. — bus mūsų Šeimos šventė. Kartu visi kūrėme, rašėme ir bandėme daryti įdomią programą, vaišes ir linksmavakarį. Tą patį savaitgalį išleisime laikraštėlį.

Po šios šventės esame suplanavę susirinkimą, kurį galima pavadinti Skaitymo valandėle. Kiekvienas atsineš ar eilėraštį ar trumpą skaitymą, kuris liečia šių metų temą. Seks diskusijos ir pritaikymas tų skaitymų.

Taip pat planuojame iškylą, paskaitas ir gale pavasario metinę šventę. Linkiu visoms kuopų valdyboms daug sėkmės ir dėkoju visiems už dėmesį.

Aušra Ošlapaitė

GRAND RAPIDS PROFESORIAUS KAZIO PAKŠTO KUOPOS PRANEŠIMAS

Profesoriaus Pakšto moksleivių ateitininkų kuopos valdybą sudaro: pirmininkas — Algis Kušlikis, vicepirmininkė — Eglė Turūtaitė, sekretorė — Liucija Treškaitė, iždininkas — P aulius Glovick, globėja — Alberta Astraitė. Įskaitant valdybą, kuopą sudaro 7 asmenys.

Deja, mes nesame turėję daug susirinkimų ir nesame labai veiklūs. Planuojame ateityje turėti metinę šventę. Pranešime iš anksto. Būtumėm labai dėkingi, jeigu mums padėtumėte savo idėjomis išjudinti kuopą

Paulius Glovick

FILADELFIJOS PRANO DOVYDAIČIO KUOPOS PRANEŠIMAS

Atsikvėpus nuo vasaros atostogų, Filadelfijos Prano Dovydaičio kuopa atnaujino veiklą rugsėjo mėnesį. Iki šiol turėjome du susirinkimus. Nors buvo planuoti dar du susirinkimai, jie buvo atidėti, nes nariai negalėjo dalyvauti.

Susirinkimai įvyksta pastoviai kiekvieno mėnesio pradžioje. Juose atsilanko dvasios vadas kun. Kajetonas Sakalauskas ir globėjas ponas Vytautas Muraška.

Pagrindinę susirinkimo dalį užima paskaitininkas arba moksleivis, pasirinkęs diskusinę temą, pavyzdžiui: "Skirtumai ir panašumai tarp amerikietiško ir lietuviško jaunimo". Toliau seka diskusijos ir iškyla čiuožti, kėgliuoti ir panašiai.

Be susirinkimų, užprašėme ir dalyvavome Mišiose Kristaus Karaliaus šventės proga. Filadelfijos sendraugiams rengiant metinį koncertą (lapkričio mėn) moksleiviai prisidėjo prie darbo.

Iždė yra apie 70.00 dol. Papildyti iždui pardavinėjome plokšteles ir ruošėm pyragų išpardavimą.

Kovo ar balandžio mėnesį Filadelfijos moksleiviai ir studentai planuoja ruošti "Pavasario šokius". Metinė šventė įvyks birželio mėn.

Veiklos korespondencijas siunčiam "Draugo" ir "Darbininko" at-kų skyriui.

Moksleivių valdybą sudaro: pirmininkė — Aušra Kananavičiūtė, sekretorė — Alė Surdėnaitė ir iždininkas — Algis Šalčiūnas.

Filadelfijos jaunučius ir jaunius, kurių yra apie 14, globoja Teresė Gečienė. Moksleiviai turi 12 narių.

Aušra Kananavičiūtė

WORCESTERIO VEIKLOS PRANEŠIMAS

Birželio mėnesį, prieš išsiskirstant vasaros atostogų, Worcesterio moksleivių kuopa išrinko savo valdybą ir nutarė visą veiklą pradėti rugsėjo mėnesį. Valdybą sudaro: pirmininkė — Zita Babickaitė, vicepirmininkė — Aldona Pauliukonytė, iždininkė ir sekretorė — Bernadeta Miliauskaitė.

Susirinkimus nutarėm turėti kas dvi savaites arba nors kartą per mėnesį. Pirmininkė praveda susirinkimus, ir visi nariai prisideda. Turėjom šventę spalio 5, 6, 7 dienomis, bet nepasisekė. Taip pat turėjom "pyragų išpardavimą" ir siuntėm atstovus į Dainavos ir Putnamo kursus. Turėjom at-kų Kūčias gruodžio 15 d.

Vasario mėnesį planuojam kuopos "slidinėjimo savaitgalį". Kviečiam visus draugus atvykti pas mus Pavasarį bus Šeimos šventė ir Atlanto rajono at-kų šventė

Nors mūsų kuopa maža, mes esam visi veiklūs ir dalyvaujam visur kaip ateitininkai.

Worcesterio MAS kuopos vardu sveikinu visas kuopas ir linkiu daug laimės. Laukiam korespondencijos. Linkiu CV daug sėkmės.

Aldona Pauliukonytė

TORONTO KUOPOS PRANEŠIMAS

Toronto Stasio Šalkauskio moksleivių ateitininkų kuopos vardu sveikinu visus, susirinkusius iškilmingam suvažiavimui.

Gegužės 12 d. Prisikėlimo parapijos Muzikos studijoje įvyko mūsų kuopos valdybos rinkimai. Naują valdybą sudaro: vicepirmininkė — Rūta Vaškevičiūtė, sekretorė — Rima Bumbulytė, iždininkė — Vida Juzukonytė, reikalų vedėjas — Viktoras Slapšys, korespondentė — Nijolė Čižikaitė, kuopos laikraštėlio "P. J." redaktorė — Rasa Žemaitaitytė, pirmininkė — Lina Vaitiekūnaitė, globėja — Ramona Girdauskaitė, dvasios vadas kun. Antanas Prakapas, kuopos fotografas — Dainius Abromaitis, vadovavimo kursų globėja ses. Dalia, konkrečių darbų vedėja — Dalia Vaškevičiūtė. Kuopą sudaro 64 nariai. Yra 40 mergaičių ir 24 berniukai. Kuopos iždė turime $80.00.

Prieš vasarą buvo vienas susirinkimas tema "Pus Kalėdos" ir iškyla.

Mes padalinome mūsų veiklos planą į dvi dalis: nuo rugsėjo iki gruodžio mėnesių ir nuo sausio iki gegužės.

Pirmoj daly nutarėm turėti istorijos žinių atnaujinimo susirinkimus ir dalinai paruošti narius Žiemos kursams. Parinktos temos buvo: a) Kokia buvo Lietuvos padėtis, kai at-kai įsikūrė? b) Biografinės žinios apie žymesnius at-kų vadus. c) At-kų deklaracija. d) At-kų ideologija.

Rugsėjo mėnesį, veiklos ir mokslo pradžioje, Wasagos stovyklavietėje, įvyko mūsų moksleivių Studijų dienos. Kursų tema — at-kų misija. Pakviesti paskaitininkai: Vytas Kliorys, Linas Mikulionis ir Almis Kuolas. Dalyvavo CV nariai ir moksleiviai iš kitų miestų. Deja, netiksliai numatėme kursantų skaičių, tai moksleivių ir studentų skaičius išėjo lygiom.

Mokslo srityse studentai at-kai pasisiūlė padėti moksleiviams, jei turėtų problemų. Tai mes dabar laikome sąrašą visų studentų specialybių.

Lapkričio mėnesį moksleiviai ir jaunučiai, kartu susibūrę, žygiavo paremti "Ateities" žurnalą. Nežiūrint, kad žygis buvo tiktai penkių mylių, surinkom bemaž $200.00.

Prieš Kalėdas turėjome čiuožimo iškylą mūsų dideliame "High Park"

Kaip įprasta, Toronte Kūčias moksleiviai šventė kartu. Atsilankė pas mus "Women's Lib" Kalėdų Senė išklausyti prašymų.

Norintieji važiuoti į kursus buvo įpareigoti parašyti bent tris rašinėlius ir įrodyti savo norą dalyvauti kursuose. Iš 11 galimų vietų užėmėm tik 8 vietas.

„Mūsų sunkiai dirbančiam dvasios vadui kun. Antanui Prakapui sausio mėn. sueis 25 metai kunigystės. Tai jaunučiai, moksleiviai, studentai ir Tėvų komitetas pasirūpino finansiniai padengti jo kelionę į Šv. Žemę šią vasarą. Tėvų komitetas taip pat parūpino Dainavos kursantams pinigų kelionei.

Sausio mėn. planuojam du susirinkimus: Dainavos kursų medžiagos pristatymą ir pokalbį apie Lituanistinę mokyklą Vilniuje, kurį praves Rasa Mažeikaitė. Taip pat turėsime rekolekcijas Mary Lake šventovėje.

Vasario mėn. turėsim iškylą su rogutėmis ir vaišes. Dar nežinom, kaip pasirodysime Vasario 16-tos šventėje. Kovo mėn. mes pravesim susirinkimą apie ateitininkų ideologiją ir 5 principus. Taip pat bus bendros Jaunimo Mišios ir kurį nors savaitgalį — susikaupimas.

Balandžio mėn. bus budėjimas prie Švenčiausiojo prieš Velykas. O birželio 26, 27, 28 dienomis įvyks Toronto Metinė šventė. Bus įdomi programa ir bus platinamas kuopos laikraštėlis.

Gegužės mėn. bus naujos valdybos rinkimai, ir užbaigsime veiklos metus su "pikniku".

Kiti pasiūlymai veiklai yra: nuo sausio iki balandžio mėn. — pamokos naujiems nariams, įsteigti knygų klubą, važiuoti vieną kartą į mėnesį aplankyti "handicapped" ligoninę,, paruošti kuopos dainorėlį,, gausiau giedoti per šv. Mišias ir įvesti naujų giesmių.

Lina Vaitiekūnaitė

TORONTO JAUNUČIŲ PRANEŠIMAS

Toronto Stasio Šalkauskio jaunučių at-kų kuopos vardu sveikinu visus dalyvius šiame suvažiavime.

Toronto jaunučiai yra skirstomi pagal skyrius į kelias grupeles. Mergaičių veikla skiriasi nuo berniukų. Mergaičių globėjos yra:: 1-4 skyr. — Nijolė Čižikaitė, Rasa Saulėnaitė, 5-6 skyr. — Sigita Dūdaitė, Lina Vaitiekūnaitė, 7-8 skyr. — Rūta Čepaitytė, Ramunė Stravinskaitė.

Berniukų globėjai yra: 1-4 skyr. — Dainius Abromaitis, 5-8 skyr. — Algis Stankus. Vyriausia globėja — seselė Loreta. Dvasios vadas — kun. Antanas Prakapas.

Turime maždaug 50 jaunučių Toronte. Piniginę pagalbą gauname iš mūsų Tėvų komiteto.

Metų veikla visų skirtinga, bet nepradėsiu pasakoti, nes per ilgai užsitęs. Jeigu jums reikėtų idėjų, ar turėtumėte pasiūlymų, lauksime jūsų laiškų.

Lina Vaitiekūnaitė

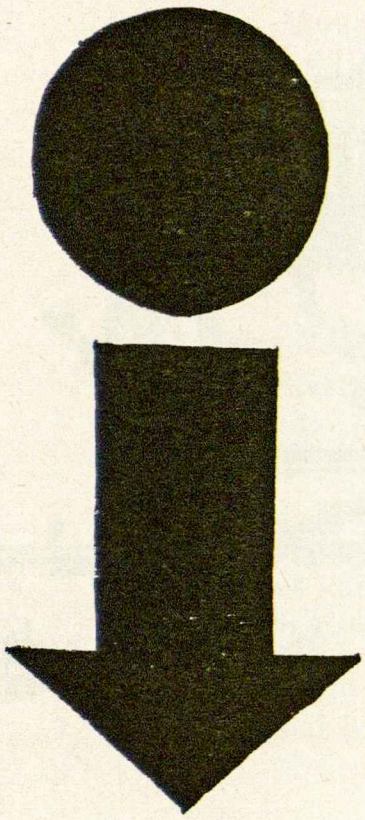

ATSIŲSTA PAMINĖTI

Rt. Rev. Msgr. Vincenzo Cusumano, IN THE SERVICE OF THE CHURCH THE SERVANT OF GOD ARCHBISHOP GEORGE MATULAITIS,arkiv. Matulaičio biografinės apybraižos ir dvasinio dienoraščio angliškasis vertimas iš italų kalba išleistos knygos 1963 m. Milane, Italijoje, su kard. G. Lercaro įžanginiu žodžiu. Išleido ir spaudė Lith. Cath Press, Chicago, Ill., 1974 m.

Danguolė Sadūnaitė, PAKELIUI Į EMMAUS, eilėraščių rinkinys. Viršelis ir aplankas ses. O. Mikailaitės. Kaina 2.5 dol.

Ona Mikailaitė, PUPUČIO PASAULIUKAS, pasakos vaikams apie peliuką su pačios autorės iliustracijomis. Išleido Nekaltai Pr. Marijos Seserų Kongregacija, spaudė Immacualta spaustuvė, Putnam, Conn., 1974 m.

Eglutė, 1974 m. kovas. Vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Redaguoja: ses. Ona Mikailaitė, Elena Juknevičienė ir Danguolė Sadūnaitė. Administruoja ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Prenumerata metams — 5 dol., vieno numerio kaina — 50 centų.

Šaltinis, 1974 m. Nr. 1, tikybinės ir tautinės minties žurnalas, išeinąs kas antrą mėnesį. Leidžia Šv. Kazimiero Sąjunga ir tėvai Marijonai. Redaktorius — kun. J. Matulaitis MIC, 16 Hound Rd. West Bridgford, Nottingham NG2 6AH, England. Metinė prenumerata 4 dol., atskiras numeris — 70 centų.

Mūsų Žinios, 1974 m. Nr. 1, 2, 3, 4, Lietuvių Jėzuitų ir Jaunimo Centro Čikagoje dvisavaitinis biuletenis. Redaguoja Danutė Vakarė, 7114 S. Talman Ave., Chicago, Ill., 60629.

Liepsna, 1974 m. vasario 16 d. Montrealio lituanistinės mokyklos leidinys. Redagavo Kristina Mališkaitė ir talkininkai.

MAIRONIO MOKYKLA TORONTE, Toronto lietuvių šeštadieninės mokyklos 25 metų sukaktuvinis leidinys. Išleido mokyklos tėvų komitetas 1974 m., redagavo redakcinė komisija.

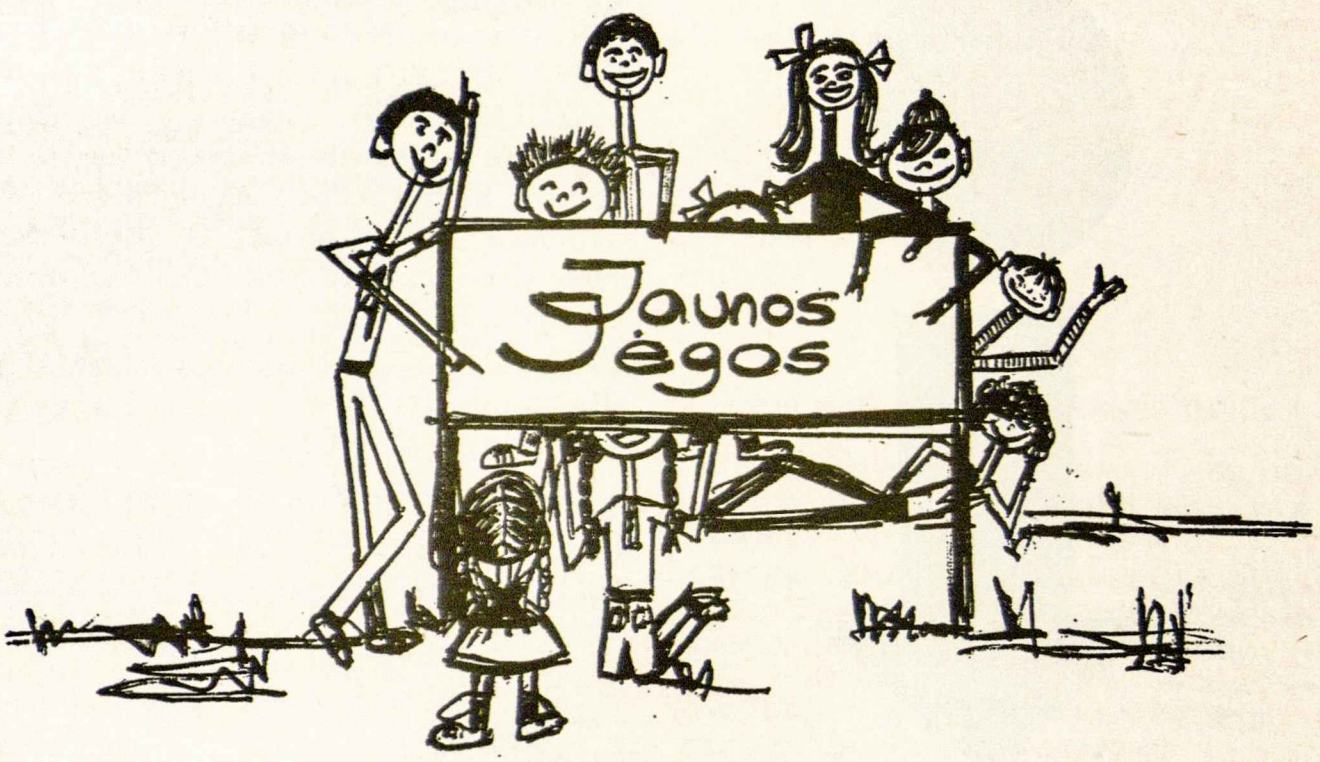

ŠYPSOKIS, MOTINA TAVE MYLI!

Motina yra meilės šaltinis vaikams. Niekad nesustabdomas, niekad neišdžiūstąs.

Optimizmas padeda jai šypsotis sunkiuose laikuose. Šypsena daug pasako!

Tautiškumas parodo jos norą išauklėti vaikus gerais lietuviais lietuviškoje aplinkoje: mokykloje, namuose, organizacijose.

Inteligentiškas galvojimas padeda išspręsti daugelį probelmų: šeimos, auklėjimo.

Nuoširdumas apibūdina kiekvieną motinos veiksmą. Kiekvienas jos darbas yra šeimos gerovei. Kiekvienas darbas yra širdies motyvuotas. Kiekvienas darbas yra visų jėgų sutelkimas.

Atlaidumą, nors kartais yra sunku, motina rodo visą laiką. Vaikai supykina, bet vis tiek ji atleidžia visu savo nuoširdumu. Susiraukęs veidas šypsena greitai nušvinta, kaip saulė iš praeinančio debesies.

Šiais keliais žodžiais suminėjau dorybes, kurios sudaro žodį MOTINA, bet tos dorybės pilnai neišreiškia ir tie žodžiai pilnai neišsako pačios MOTINOS.

Jos darbas niekad nesibaigiantis. Neskaito ji kiek valandų praleista dirbant, kiek valandų praleista prie sergančio vaiko, kiek valandų praleista besirūpinant.

Šiandien mes dažnai neatkreipiame dėmesio į motiną, nesuprantame jos reikalingumo, negalvojame kad ji svarbi. Bet kai staiga vieną dieną jos netenkame — tada mes suprantame.

Prisiminkime šias kasdienybės motinas — mirusias ir gyvąsias ir... šypsokis, Motina tave myli!

Rūta Čepaitytė

DĖL KO MES TURIME BŪT DĖKINGI TĖVAMS?

Mes turim būt dėkingi tėvams, nes jie mums davė gyvybę. Jie mus užaugino ir leidžia eiti į mokyklą. Ne tik į anglišką, bet ir į lietuvišką mokyklą. Mūsų tėvai mokė kaip kalbėt lietuviškai ir angliškai. Mes turim būt dėkingi tėvams, nes jie mums duoda valgyt, drabužių, kur gyventi ir labai daug savo laiko ir kantrybės.

Dievas mums dešimtyje įsakymų sako: gerbk tėvą ir motiną. Mūsų tėvai mus užaugino kaip katalikus. Jie norėjo, kad mes būtume pakrikštyti. Jie mus išmokė melstis. Jie norėjo, kad mes prieitume prie Pirmosios Komunijos, išpažinties ir kad būtume sutvirtinti. Mūsų tėvai nori, kad mes būtume geri lietuviai ir kad mes būtumėm su lietuviais draugais, tai jie mus leidžia būti ateitininkais. Taigi, už daug ką mes turime būt dėkingi tėvams.

Gintas Zaranka
Karaliaus Mindaugo
Detroito at-kų jaunių kuopa

KAS YRA DRAUGAS?

Draugas yra žmogus, kuriuo gali pasitikėti, kuris tave supranta, kuris turi panašų galvojimą kaip ir tavo.

Draugu gali vadinti tą žmogų, kuris iš tavo nelaimės nesijuokia, o tau padeda ir tave supranta.

Draugas gali būti ne tik kitas žmogus, bet gali būt ir kitokia gamtos gyvybė. Šuniukai yra puikūs vaikų ir suaugusių draugai. Mes turim mažą paukščiuką, kuris yra geras mano draugas. Kaip nieko namuose nėra mūsų Pupa su manim žaidžia.

Žodis "draugas" yra labai sunku apibūdinti, nes labai sunku papasakoti kas yra draugas. Draugas draugą atpažįsta ir jaučia artumą vienas kitam.

Audrė Sadauskaitė
Detroito at-kų jaunių kuopa

KODĖL MES TURIME BŪTI DĖKINGI DIEVUI?

Mes turime būti dėkingi Dievui už tai, kad mus jis sveikus ir laimingus laiko. Jis sutvėrė gražią gamtą: žiemas, pavasarius, vasaras, rudenius. Kiekvienam gėlės žiedelyj, margoj peteliškėj matom Dievo kūrinį. Jis viską gražiai sutvėrė ir žmonės turėtų pasaulio nesuteršti. Jis už žmonių nuodėmes paaukojo savo vienintelį sūnų. Per kiekvienas Kalėdas prisimenam Kristų, kai Jis užgimė ir liūdim per Velykas, kad Jis už mūsų nuodėmes buvo prikaltas prie kryžiaus. Žinom, kad Jis prisikėlė iš numirusių ir meldžiam, kad Jis ir mus prikeltų amžinam gyvenimui.

Rasa Veselkaitė
Karaliaus Mindaugo Detroito
ateitininkų jaunių kuopa

Meilė

Meilė yra kaip spalva —
Visokių rūšių.
Mano meilė tau
Nėra kaip tavo meilė man.
Jeigu tavo meilė man būtų
Kaip mano meilė tau,
Tai meilė būtų tik
Viena, graži, melsva
Spalva...

Vytas Keblys

Kodėl?

Kodėl man viskas išeina atbulai?
Kai bandau daryt gerai —
Visuomet išeina blogai.

Kodėl, kai noriu padėti kitam —
Išeina, kad kitas turi padėti man?

Kodėl, kai pakalbu su vienu, būnu linksma —
O apie tą patį kalbėdama su kitu, būnu liūdna?

Kodėl mano akyse ateitis žiba kaip deimantas —
O tikras pasaulis teikia man tik ašaras?

Kaip gyvenime galiu ištesėti?
Ar kas nors iš jūsų man padėsit,

asjomonda

Pavasaris

Jau snaigės paskutinės
Saulutės spinduliuos
Pradėjo tirpt ant žemės
įkaitintos, šiltos.

Pradėjo spalvos keistis,
Ir vėl viskas gražėt,
Atbudo žemės grožis,
Ir vėl viskas linksmėt.

Paukščiukai čiulba, ulba,
Žolelė vėl žalia,
Gėlytės puošia kiemą,
Gamta ir vėl linksma.

Audrė Sadauskaitė,
Detroito at-kų jaunių kuopa

MEILĖS ISTORIJA

(Donatas Ozmondas atsisėdęs mąsto. Netoli sėdi Jinai su maišu ant galvos.)

DONATAS: Nuo kurios vietos pradėsiu pasakoti savo meilės istoriją? Ach, turbūt nuo Paryžiaus "Latin Quarter". Jos šypsena žibėjo nakties šviesoje lyg balti perlai. Jos dantys buvo beveik tokio pat gražumo kaip mano dantys...

(Pasirodo vaizdas)

ULTRA-BRAITAITĖ: (Įbėgdama) O, Donatai Ozmondai!
DONATAS: O! Ultra-Baraitaite! Mano Fifi!
ULTRA-B: O, Doni, Doni!
DONATAS: O, Fifi, Fifi!
ULTRA-B: O, Doni, Doni!...

(Vaizdas dingsta)

DONATAS: (Tęsia pasakojimą) Taip, tai buvo gražios dienos. Jos dantys, tokie balti! Bet po kelių savaičių įvyko tragedija. Ultra-Braitaitė pateko į automobilio nelaimę ir neteko savo dantų.

(Pasirodo vaizdas)

ULTRA-B. (Įbėga be dantų). Momi, Momi!
DONATAS: Fifi! Kas tau!? Kur dantys? Neturi dantų! Ach, fui! Aš dantis mylėjau, ne tave. Lauk iš mano gyvenimo!

(Vaizdas dingsta)

DONATAS: Po metų važiavau į Stocholmą. Jau buvau pusiau užmiršęs Paryžiaus aferą. Bet, vieną saulėtą dieną pamačiau gatve beeinančią, o dar kaip beeinančią, Krutulę Kūnaitę!

(Pasirodo vaizdas)

KRUTULĖ: (Įeidama) Hei, kas kepa, Doni?
DONATAS: Kas kepa? Ogi mano širdis kepa!
KRUTULĖ: Aš tave kasu.
DONATAS: Ar eisi su manim?
KRUTULĖ: Šur, kodėl ne?

(Vaizdas dingsta)

DONATAS: Savaitės greitai prabėgo. Aš mylėjau, viską tik jai dariau. Pirkau jai saldainių, ir pyragaičių, ir riešutų, ir napoleonų... Ji tik sėdėjo patogiai per dienas, o aš ant kelių jai tarnavau. O, klaida, klaida...

(Pasirodo vaizdas)

KRUTULĖ: (Įeina labai nutukusi).
DONATAS: Krutule! Tavo figūra! Kur tavo figūra!
KRUTULĖ: Hei, kur pyragaičiai, žmogau?
DONATAS: Tau nebereikia pyragaičių, ir man nebereikia tavęs!

(Vaizdas dingsta)

DONATAS: Metai bėgo. Turėjau važiuoti į Varšuvą plaukų frizūros reikalais. Pravažiuojant Varšuvos universitetą į autobusą įlipo knygą beskaitanti, befilosofuojanti, aukštosios matematikos problemas besprendžianti Prunelė Protaitė.

(Pasirodo vaizdas)

PRUNELĖ: (Įeina ir atsisėda šalia Donato) .Linijos kryptis lygu "x" plius vienam. Apskritimas sudaro begalybės ratą, kuris liečiasi su visatos kraštu...
DONATAS: Koks laikas?
PRUNELĖ: Kas yra laikas? Ar tai medžiaga, ar energija, ar erdvė? Ištraukus laiko kvadratinę šaknį, sužinome, kad "x" lygu "z" pirmame laipsnyje. Išvada yra, kad nėra jokio laiko.

(Vaizdas dingsta)

DONATAS: Prunelė, mano Prunelė! Koks jos protas, kokie smegenys! Dirbo chemijos laboratorijoje. Ieškojo naujo vaisto smegenų sklerozei pašalinti, bet kažkaip netyčia išgėrė visą stiklinę LSD!

(Pasirodo vaizdas)

PRUNELĖ: (Įeina apkvaišusi.) Aš esu apelsinas. Aš esu apelsinas. Aš esu apelsinas....
DONATAS: (Pradeda čiaudėti).

(Vaizdas dingstea)

DONATAS: Deja, esu alergiškas apelsinams, o gyvenimas baisus!
JINAI: (Atsistoja ir prieina prie Donato.) Nenusimink.
DONATAS: Kas tu tokia?
JINAI: Aš esu Jinai. Neturiu gražių dantų, nei gražios figūros, nei išmintingo proto, bet aš tave myliu.

(Donatas ir Jinai išeina susikibę rankomis.)

Prierašas: Per visą vaidinimą nuošalyje turi būti skambinama pianinu "Love Story" muzika.

V. Lietuvininkaitė, D. Černiauskaitė
A. Cibaitė, R. Stražnickaitė,

ir A. Pakalniškis

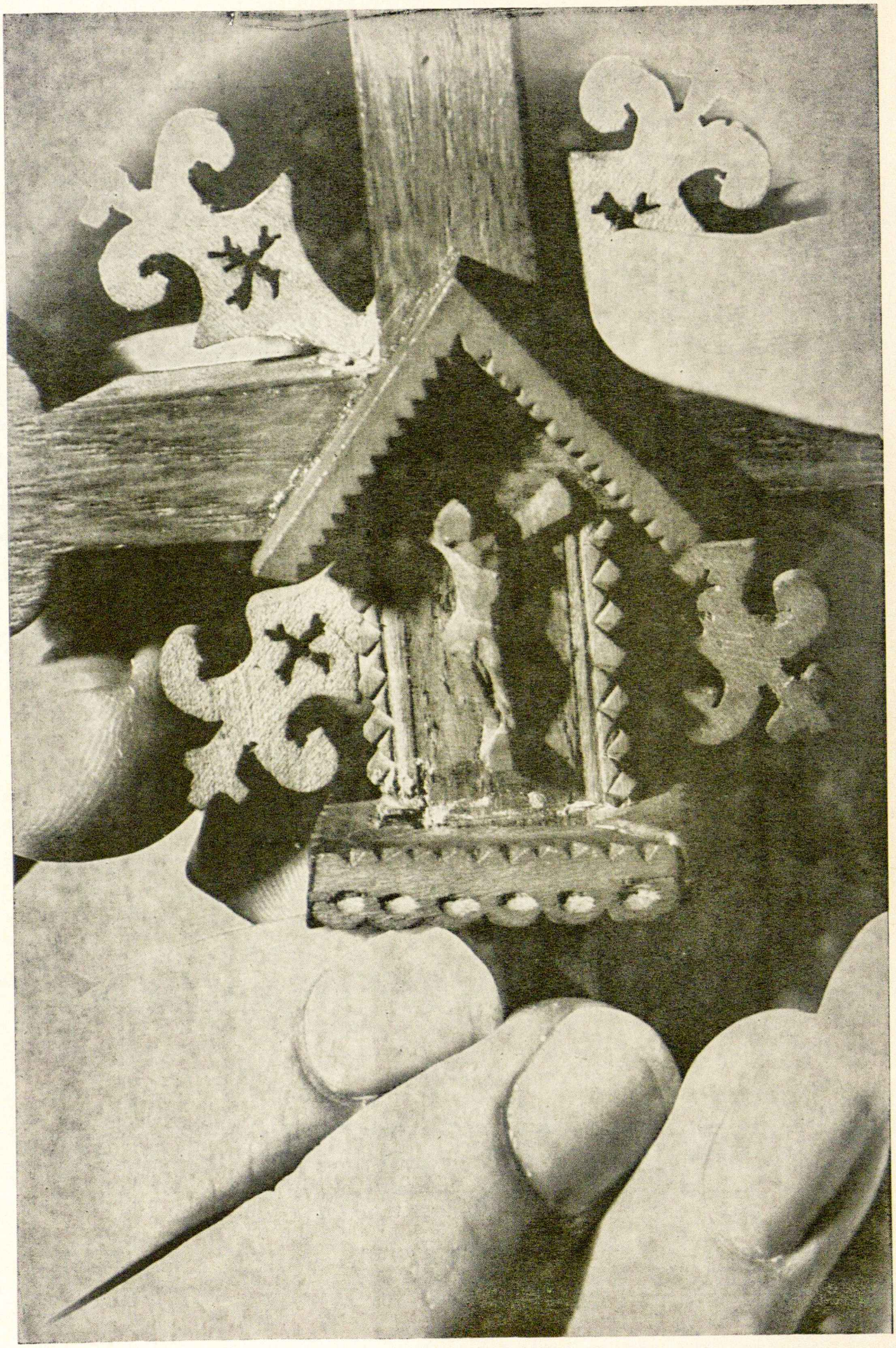

160

STATEMENT OF OWNERSHIP

ATEITIS is published monthly (except July and August) at 4545 W. 63rd Street Chicago, Illinois 60629; editorial offices 941 Dundas W. Toronto, Ont., Canada. The Lithuanian Catholic Association, Publisher; Reverend Jonas Staskevicius, editor; Juozas Polikaitis, managing editor, 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, Ill., 60629. Sole owner is Lithuanian Youth Association, 286 E. 17th Hamilton, Ontario, Canada L9A 4M7. Average printing each month 1,250; free distribution 83; total distribution 1,250. December 28th, 1973.

Juozas Polikaitis.
Mgr.

ALp(LKA)1786
1974, Nr.5

90. 725,307